

Publikatieblad

van de

Europese Gemeenschappen

18e jaargang nr. L 183

14 juli 1975

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 1735/75 van de Raad van 24 juni 1975 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 803/68 inzake de douanewaarde van de goederen 1
 - ★ Verordening (EEG) nr. 1736/75 van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten 3
-

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

75/407/EEG:

- ★ Vierde beschikking van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de gelijkstelling van in derde landen verrichte keuringen op het veld van daarop voortgebracht zaaizaad 17

75/408/EEG:

- ★ Vierde beschikking van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad 20

75/409/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 24 juni 1975 houdende vijfde wijziging van Richtlijn nr. 67/548/EEG betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen 22

75/410/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake continu totaliserende bandwegers 25

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 1735/75 VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 803/68 inzake de douanewaarde van de goederen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 213 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat artikel 9, lid 1, sub a), van Verordening (EEG) nr. 803/68 van de Raad van 27 juni 1968 inzake de douanewaarde van de goederen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1028/75 ⁽⁴⁾, bepaalt dat de betaalde of te betalen prijs als douanewaarde kan worden aanvaard indien de overeenkomst van koop en verkoop ten uitvoer wordt gebracht binnen de in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 803/68 gestelde termijnen;

Overwegende dat dit laatste artikel, lid 1, erin voorziet dat de betaalde of te betalen prijs kan worden aanvaard voor de toepassing van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 803/68, mits tussen de datum van de overeenkomst van koop en verkoop en het tijdstip bedoeld in artikel 5, sub a) of b), geen langere termijn dan zes maanden is gelegen en dat overeenkomstig lid 2 tot en met 4 van hetzelfde artikel, deze tolerantie, onder bepaalde voorwaarden, op twaalf of meer dan twaalf maanden tot ten hoogste vierentwintig maanden gebracht kan worden door middel van toepassingsverordeningen vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van genoemde verordening;

Overwegende dat uit ervaring de noodzakelijkheid is gebleken om de lijst van de goederen ten aanzien waarvan bijzondere toleranties toepassing kunnen vinden, dikwijls te vernieuwen met het doel, hetzij om aan de lijst nieuwe goederen toe te voegen, hetzij om de genoemde tolerantietermijn te wijzigen, hetzij om de omschrijving van sommige elementen van de lijst aan te passen overeenkomstig de in het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Gemeenschappen regelmatig aangebrachte wijzigingen;

Overwegende dat de instelling van een algemene tolerantie van twaalf maanden een aanzienlijke vereenvoudiging in dit opzicht zou betekenen;

Overwegende dat een dergelijke maatregel, mits deze vergezeld gaat van een wijziging van artikel 10, lid 7, van Verordening (EEG) nr. 803/68, om te beklemtonen dat de toepassing van de tolerantie of algemeen of met betrekking tot bepaalde goederen geschorst kan worden gedurende perioden van onstandvastige prijzen, het evenwicht zou handhaven tussen enerzijds het doel van de huidige tekst van genoemd artikel, dat het in de meeste gevallen mogelijk maakt om als uitgangspunt van de schatting betaalde of te betalen prijzen aan te nemen, en anderzijds de noodzaak niet te veel af te wijken, bij schatting, van de prijs die kan worden bedongen op het tijdstip bedoeld in artikel 5 van genoemde verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 803/68 komt als volgt te luiden:

1. De betaalde of te betalen prijs kan worden aanvaard voor de toepassing van artikel 9, mits tussen de datum van de overeenkomst van koop

⁽¹⁾ PB nr. C 140 van 13. 11. 1974, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. C 16 van 23. 1. 1975, blz. 22.

⁽³⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 102 van 22. 4. 1975, blz. 1.

en verkoop en het tijdstip bedoeld in artikel 5, sub a) of b), geen langere termijn dan twaalf maanden is gelegen.

2. Voor goederen welke gewoonlijk worden verkocht met een leveringstermijn van meer dan twaalf maanden kan de tolerantie dienovereenkomstig vergroot worden tot ten hoogste vierentwintig maanden.

3. De goederen ten aanzien waarvan de in lid 2 bedoelde tolerantie toepassing kan vinden, worden, evenals de duur van de bedoelde tolerantie, vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

4. Indien goederen op speciale bestelling worden vervaardigd, kan de betaalde of te betalen prijs, voor de toepassing van artikel 9 worden aan-

vaard, mits binnen de overeengekomen termijnen geleverd wordt.

5. Indien wordt aangetoond dat de leveringsstermijn door overmacht of uitzonderlijke omstandigheden de krachtens de leden 1 tot en met 4 toegestane tolerantie heeft overschreden, kan deze dienovereenkomstig worden vergroot.

6. De toleranties, bedoeld in de leden 1 tot en met 4, kunnen in perioden van onstandvastige prijzen worden geschorst volgens de procedure van artikel 17."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1976.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FITZGERALD

VERORDENING (EEG) Nr. 1736/75 VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

betreffende de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat een diepgaand onderzoek van de situatie heeft aangetoond dat het noodzakelijk is te komen tot uniforme definities en methoden voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten;

Overwegende dat het Europese Parlement in zijn resolutie van 18 januari 1972 houdende advies inzake het voorstel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Raad voor een verordening betreffende de goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten (NIMEXE) de wens kenbaar heeft gemaakt dat de eenmaking van de goederennomenclaturen voor statistieken van de buitenlandse handel zo spoedig mogelijk wordt aangevuld door een overeenkomstige harmonisatie van de in de statistieken van de buitenlandse handel gebezigde begrippen, methoden en definities;

Overwegende dat, aangezien de gegevens voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten niet door de instellingen van de Gemeenschap, maar door de Lid-Staten worden verzameld en uitgewerkt, gedetailleerde en homogene gemeenschappelijke resultaten slechts kunnen worden verkregen indien nationale resultaten volgens uniforme definities en methoden worden verzameld en uitgewerkt;

Overwegende dat uitwisseling van deze statistische gegevens, in overeenstemming met de eisen van de moderne techniek inzake informatieoverdracht, tussen de Lid-Staten enerzijds en tussen deze Staten en de instellingen van de Gemeenschap anderzijds, slechts mogelijk is indien uniforme definities en

methoden worden toegepast bij het verzamelen en uitwerken van de nationale resultaten;

Overwegende dat het gebruik van uniforme definities en methoden voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten de uniformering en vereenvoudiging van de in de internationale handel gebruikte documenten en overige informatiedragers begunstigt;

Overwegende dat de vervanging van de nationale voorschriften door communautaire voorschriften de vergelijkbaarheid van de resultaten van de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de Lid-Staten zal verbeteren en het analyseren van deze resultaten zal vergemakkelijken;

Overwegende dat met name de vereenvoudiging van het verzamelen en uitwerken van de gegevens met betrekking tot de handel tussen de Lid-Staten alsmede de invoering van communautaire vervangingsmethoden voor de statistische registratie van de handel tussen de Lid-Staten in het geval dat wordt afgezien van waarneming van de goederenbewegingen aan de binnengrenzen, door de toepassing van uniforme definities en methoden kan worden vergemakkelijkt;

Overwegende dat het voor het voeren van onderhandelingen waarbij de Gemeenschap als zodanig optreedt, een eerste vereiste is dat men kan beschikken over homogene statistische gegevens betreffende de buitenlandse handel;

Overwegende dat de opstelling van communautaire statistieken over de doorvoer en het entrepotverkeer zal worden vergemakkelijkt door de toepassing van uniforme definities en methoden bij de statistische registratie van alle overige goederenbewegingen in het kader van de buitenlandse handel;

Overwegende dat, ter verkrijging van regelmatige en volledige statistische gegevens betreffende de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten, de Lid-Staten en de instellingen van de Gemeenschap hun resultaten volgens een uniform schema en een uniforme tijdmaat dienen te verwerken;

Overwegende dat de uniforme definities en methoden voor de statistieken van de buitenlandse handel van

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 12. 4. 1973, blz. 41.

de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten zowel bij de invoer en de uitvoer van de Gemeenschap als bij de handel tussen de Lid-Staten moeten worden toegepast; dat de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap met derde landen een hulpmiddel vormen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek; dat de statistieken van de handel tussen de Lid-Staten noodzakelijk zijn voor de harmonieuze werking van de gemeenschappelijke markt; dat het Verdrag evenwel niet voorziet in de bevoegdheden die voor de invoering van uniforme begrippen en methoden voor deze statistieken vereist zijn;

Overwegende dat, aangezien de harmonisatie een permanente taak is waarvan de verwezenlijking onder andere van de vooruitgang op andere juridische gebieden afhankelijk is, de noodzakelijke voorwaarden voor een voortdurende aanpassing moeten worden gecreëerd, die geen consequenties mogen hebben die de beschikbare geldmiddelen te boven gaan;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat de bepalingen betreffende de definities en methoden voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten op dezelfde wijze worden toegepast en rechtstreeks toepasselijk zijn;

Overwegende dat het belangrijk is de uniforme toepassing van de bepalingen van deze verordening te waarborgen en daartoe te voorzien in een communautaire procedure waardoor de uitvoeringsbepalingen binnen een redelijke termijn kunnen worden vastgesteld; dat het noodzakelijk is een Comité in te stellen om een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Definities en methoden

Artikel 1

Onder de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten vallen alle goederen die

- a) het statistische registratiegebied van de Gemeenschap binnenkomen of verlaten,
- b) tussen de statistische registratiegebieden van de Lid-Staten circuleren.

Artikel 2

1. De in artikel 1 bedoelde goederen die met toepassing van een doorvoerregeling het statistische registratiegebied van een Lid-Staat binnenkomen en weer verlaten, vallen onder de doorvoerstatistiek.
2. Onder de statistiek van het entrepotverkeer vallen de in artikel 1 bedoelde goederen:
 - a) die de bij Richtlijn nr. 69/74/EEG van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het stelsel van douane-entrepots ⁽¹⁾, gewijzigd bij de Toetredingsakte ⁽²⁾, aangewezen douane-entrepots binnenkomen of verlaten, met uitzondering van de in bijlage A vermelde douane-entrepots;
 - b) die de bij Richtlijn nr. 69/75/EEG van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het stelsel van vrije zones ⁽³⁾, gewijzigd bij de Toetredingsakte, aangewezen en in bijlage A vermelde vrije zones binnenkomen of verlaten.
3. Onder een bijzondere statistiek vallen de in artikel 1 bedoelde goederen die andere dan de sub 2 a) en b) bedoelde, maar overeenkomstig artikel 41 bepaalde, opslagplaatsen binnenkomen of verlaten.
4. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen de bepalingen vast betreffende de doorvoerstatistiek, de statistiek van het entrepotverkeer en de in lid 3 bedoelde statistiek.

Tot aan het van kracht worden van die bepalingen blijven de nationale voorschriften ter zake van toepassing, onverminderd de statistische bepalingen van Verordening (EEG) nr. 542/69 van de Raad van 18 maart 1969 betreffende communautair douane-vervoer ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte.

5. De regels betreffende het verzamelen, uitwerken en publiceren van de gegevens over de in artikel 1 bedoelde goederen waarvoor de in de leden 1, 2 of 3 genoemde voorwaarden niet vervuld zijn, of over de goederen die na verlaten van een douane-entrepot dat niet in bijlage A is opgenomen, of van een in genoemde bijlage opgenomen vrije zone dan wel van een in lid 3 bedoelde opslagplaats het statistische registratiegebied van de Lid-Staat waar de goederen waren opgeslagen niet verlaten, zijn vervat in de artikelen 3 tot en met 39.

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

⁽³⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB nr. L 77 van 29. 3. 1969, blz. 1.

Artikel 3

1. Het statistische registratiegebied van de Gemeenschap omvat het douanegebied van de Gemeenschap als omschreven in Verordening (EEG) nr. 1496/68 van de Raad van 27 september 1968 inzake de definitie van het douanegebied van de Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3456/73 ⁽²⁾, met uitzondering van de Franse departementen overzee en Groenland.
2. De Lid-Staten definiëren hun statistische registratiegebieden overeenkomstig lid 1.

Artikel 4

1. Onder goederen wordt verstaan alle roerende goederen.
2. Elektrische stroom wordt geacht te behoren tot de goederen in de zin van lid 1.

Artikel 5

1. In het statistische grondmateriaal moeten de goederen worden omschreven volgens de benaming die is voorgeschreven in de bepalingen betreffende het goederenverkeer en onverminderd lid 3, en wel zodanig dat zij gemakkelijk en ondubbelzinnig kunnen worden ingedeeld in de desbetreffende rubriek van de goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten (NIMEXE).
2. In afwijking van lid 1 moeten tot aan de datum, bedoeld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1445/72 van de Raad van 24 april 1972 betreffende de goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten (NIMEXE) ⁽¹⁾, de goederen zodanig worden omschreven, dat zij door de Lid-Staten ondubbelzinnig kunnen worden ingedeeld onder de desbetreffende post van hun nationale goederennomenclatuur voor de statistiek van de buitenlandse handel.
3. De goederen moeten overeenkomstig lid 1 of lid 2 worden omschreven, ook wanneer ze op grond van andere communautaire voorschriften tevens volgens andere nomenclaturen moeten worden omschreven.
4. Per goederensoort moet het codenummer volgens de toegepaste nomenclatuur worden vermeld.

Artikel 6

1. In het statistische grondmateriaal dienen de landen en gebieden zodanig te worden omschreven dat

⁽¹⁾ PB nr. L 238 van 28. 9. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 356 van 27. 12. 1973, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 161 van 17. 7. 1972, blz. 1.

zij gemakkelijk en ondubbelzinnig kunnen worden ingedeeld in de desbetreffende rubriek van de in artikel 35 bedoelde landennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten.

2. Voor elk land moet het codenummer volgens de landennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten worden vermeld.

Artikel 7

1. Voor iedere rubriek van de NIMEXE moet in het statistische grondmateriaal worden vermeld:
 - a) het statistisch stelsel, overeenkomstig artikel 8;
 - b) bij invoer: het land van oorsprong of het land van herkomst, overeenkomstig de artikelen 9, 10 en 11;
 - c) bij uitvoer: het land van bestemming, overeenkomstig artikel 12;
 - d) het nettogewicht van de goederen, overeenkomstig artikel 15, lid 1 en lid 4, of voor de volgens artikel 41 bepaalde goederen het half-nettogewicht, overeenkomstig artikel 15, lid 2 en lid 4;
 - e) voor de volgens artikel 41 bepaalde goederen: andere meeteenheden hierna „bijzondere maatstaven” te noemen, overeenkomstig artikel 16, in aanvulling op of in de plaats van het netto- of het half-nettogewicht;
 - f) de statistische waarde van de goederen, overeenkomstig artikel 17;
 - g) de factuurprijs van de goederen;
 - h) de aard van de transactie en de leveringsvoorwaarden, overeenkomstig artikel 18;
 - i) in voorkomend geval de bijzondere goederenbeweging, overeenkomstig artikel 19;
 - j) de wijze van vervoer, overeenkomstig artikel 20.
2. De datum met ingang waarvan de in lid 1, sub g), h) en j), bedoelde gegevens moeten worden vermeld, wordt bepaald overeenkomstig artikel 41.

Artikel 8

1. De invoer wordt onderverdeeld naar onderstaande statistische stelsels:
 - a) invoer voor actieve veredeling;
 - b) invoer na passieve veredeling;
 - c) andere invoer.

2. De uitvoer wordt onderverdeeld volgens onderstaande statistische stelsels:

- a) uitvoer na actieve veredeling;
- b) uitvoer voor passieve veredeling;
- c) andere uitvoer.

3. De wijzigingen van de lijst van statistische stelsels, de definitie van deze stelsels en de overeenstemming tussen de statistische stelsels en de douaneregelingen worden, onverminderd de douaneregelingen, overeenkomstig artikel 41 vastgesteld.

Artikel 9

1. Het land van oorsprong is het land waar de goederen hun oorsprong hebben in de zin van Verordening (EEG) nr. 802/68 van de Raad van 27 juni 1968 betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen” ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte.

2. Indien voor de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief, van kwantitatieve beperkingen of enige andere regeling betreffende het handelsverkeer, de oorsprong der goederen wordt vastgesteld op grond van overeenkomsten of bijzondere verordeningen van de Gemeenschap, welke afwijken van Verordening (EEG) nr. 802/68, dan gelden de in bedoelde overeenkomsten of verordeningen vastgestelde regels.

Artikel 10

Indien de goederen vóór de aankomst in het land van invoer via één of meer landen werden vervoerd en daar het voorwerp hebben uitgemaakt van een oponthoud of een rechtshandeling die geen verband houdt met het vervoer, geldt als land van herkomst het laatste land waar dit oponthoud of deze rechtshandeling heeft plaatsgevonden. In andere gevallen is het land van herkomst gelijk aan het land van oorsprong.

Artikel 11

Onverminderd artikel 42 moet in het statistische grondmateriaal worden vermeld:

- a) voor goederen van oorsprong uit derde landen die zich in de Gemeenschap niet in het vrije verkeer bevinden en behoudens overeenkomstig artikel 41 vastgestelde bijzondere bepalingen:
 - het land van oorsprong of
 - het land van herkomst, voor goederen van hoofdstuk 99 van de NIMEXE of

- bij aankoop van schepen die reeds in de vaart zijn gebracht: het land in welks scheepsregister het schip was geregistreerd of, bij gebreke daarvan, het land welks vlag het schip bij de aankoop voerde;

b) voor andere goederen:

- de Lid-Staat van herkomst of
- met toepassing van overeenkomstig artikel 41 vastgestelde bijzondere bepalingen, het derde land van herkomst.

Artikel 12

Het land van bestemming is het land dat op het ogenblik van de uitvoer bekend is als het land waarheen de goederen uiteindelijk dienen te worden verstuurd.

Artikel 13

Het land van inkoop is het land waar de contractpartner van de importeur zijn zetel heeft.

Artikel 14

Het land van verkoop is het land waarin de contractpartner van de exporteur zijn zetel heeft.

Artikel 15

1. Het nettogewicht is het eigen gewicht van het goed ontdaan van al zijn verpakkingen.

2. Het half-nettogewicht is het gewicht van de goederen vermeerderd met dat van de verpakkingen die bij de verkoop in het klein gewoonlijk overgaan in de handen van de koper.

3. Als verpakkingen worden beschouwd: alle uitwendige en inwendige verpakkingsmiddelen, omhulsels, omwindmiddelen en dergelijke voorzieningen, met uitsluiting van vervoermiddelen, met name containers in de zin van artikel 1, sub b), van de op 18 mei 1956 te Genève ondertekende Douaneovereenkomst inzake containers, alsmede van dekkleden en stuw- en hulpmateriaal.

4. Het netto- en het half-nettogewicht moet in kilogrammen worden vermeld.

Artikel 16

Bijzondere maatstaven zijn alle meeteenheden met uitzondering van het gewicht in kilogrammen.

Artikel 17

1. Bij de invoer is de statistische waarde van de goederen gelijk aan

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

— de douanewaarde, bepaald overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EEG) nr. 803/68 van de Raad van 27 juni 1968 inzake de douanewaarde van de goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1028/75 ⁽²⁾, of

— een op grond van het begrip douanewaarde bepaalde waarde.

2. Bij de uitvoer is de statistische waarde van de goederen gelijk aan de waarde die de goederen hebben op de plaats en het tijdstip waarop zij het statistische registratiegebied van de uitvoerende Lid-Staat verlaten.

3. De maatregelen die vereist zijn om de homogeniteit, de vergelijkbaarheid en de continuïteit te verzekeren van de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten, worden overeenkomstig de procedure van artikel 41 vastgesteld.

Totdat deze maatregelen genomen zijn blijven de nationale voorschriften ter zake van toepassing.

Artikel 18

1. Onder „aard van de transactie” en „leveringsvoorwaarden” wordt verstaan de gegevens, waarin de overeengekomen clausules van het contract nader worden bepaald.

De aard van de transactie kan zijn : koop of verkoop, commissie, consignatie, kosteloze levering, transacties van andere aard.

De leveringsvoorwaarden kunnen zijn: cif, fob, franco grens, af-fabriek, franco huis ingeklaard, franco huis niet-ingeklaard, andere leveringsvoorwaarden.

2. De Lid-Staten kunnen in hun nationale voorschriften de rubrieken „transacties van andere aard” en „andere leveringsvoorwaarden” verder uitsplitsen.

Artikel 19

1. Bijzondere goederenbewegingen betreffen:

- a) reparatie van vervoermiddelen (artikel 27);
- b) leveranties aan buitenlandse strijdkrachten (artikel 28, lid 1 of 2);
- c) leveranties door buitenlandse strijdkrachten (artikel 28, lid 1 of 3);
- d) leveranties aan eigen strijdkrachten (artikel 29, lid 1);

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 102 van 22. 4. 1975, blz. 1.

e) wederinvoer door eigen strijdkrachten (artikel 29, lid 2);

f) fabrieksinstallaties (artikel 33, lid 1, sub a));

g) deelzendingen (artikel 33, lid 1, sub b));

h) bunkermateriaal (artikel 33, lid 1, sub c));

i) boordprovisie (artikel 33, lid 1, sub d));

j) retourzendingen (artikel 33, lid 1, sub e)).

2. De lijst van de bijzondere goederenbewegingen kan overeenkomstig de in artikel 41 bedoelde procedure worden gewijzigd, voor zover de toepassing van de krachtens artikel 33 vastgestelde bepalingen tot vereenvoudiging en uniformering deze bijwerking vereisen.

Artikel 20

1. De wijzen van vervoer zijn:

- a) zeescheepvaart;
- b) binnenscheepvaart;
- c) luchtvervoer;
- d) spoorwegvervoer;
- e) wegvervoer;
- f) pijpleiding;
- g) overig of niet te definiëren vervoer.

2. Voor elke onder 1 sub a) tot en met sub e) bedoelde wijze van vervoer moet tevens worden vermeld of de goederen worden vervoerd in containers in de zin van artikel 15, lid 3.

Artikel 21

1. Overeenkomstig de in artikel 41 bedoelde procedure worden de bepalingen vastgesteld tot uniformering en, met name wat de statistiek van de handel tussen de Lid-Staten betreft, tot vereenvoudiging:

- a) van de statistische informatie;
- b) van het statistische grondmateriaal, voor zover deze bepalingen betrekking hebben op de in de artikelen 5, 6 en 7 bedoelde gegevens.

2. Tot aan het van kracht worden van die bepalingen blijven de nationale voorschriften ter zake van toepassing.

TITEL II

Uitwerking der resultaten

Artikel 22

1. De in artikel 7, sub a), b), c), d), e) en f), bedoelde gegevens worden uitgewerkt door de Gemeenschap en de Lid-Staten.
2. De in lid 1 bedoelde gegevens worden uitgewerkt voor alle goederen die overeenkomstig artikel 2, lid 5, vallen onder de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten, met uitzondering van die goederen:
 - a) die zijn vermeld in de lijst van uitzonderingen in bijlage B;
 - b) waarvan de waarde en het gewicht de in artikel 24 gedefinieerde statistische drempel niet bereiken;
 - c) waarop de bepalingen van artikel 27, artikel 28, lid 1, artikel 29, artikel 30, lid 1, artikel 31 of artikel 32 of soortgelijke bepalingen die op artikel 33 zijn gebaseerd, van toepassing zijn.
3. De Lid-Staten mogen voor de in lid 2, sub a), b) en c), genoemde goederen van het verzamelen van de statistische informatie afzien.

Artikel 23

1. De verslagperiode is de kalendermaand.
2. De kalendermaand waaronder het statistische grondmateriaal wordt geboekt, wordt bepaald op grond van de datum waarop de douane-aangifte is geregistreerd of, bij gebreke daarvan, van de datum van de statistische aangifte.

Te dien einde wordt de datum, waarop de maandelijkse verwerking wordt afgesloten, door de Lid-Staten zodanig vastgesteld dat alle op de verslagmaand betrekking hebbende aangiften in beginsel ook onder deze maand kunnen worden geboekt.

Artikel 24

1. De statistische drempel is de in nettogewicht en waarde uitgedrukte grens, beneden welke geen gegevens worden uitgewerkt.
2. Totdat er een uniforme statistische drempel is vastgesteld mag de drempel per goederensoort niet hoger liggen dan 1 000 kg, ongeacht de statistische waarde van de goederen, of 250 rekeneenheden, ongeacht het nettogewicht van de goederen. Elke Lid-Staat stelt de Commissie op de hoogte van de door hem vastgestelde statistische drempel.

3. De maatregelen die nodig zijn op de toepassing van lid 2 en de uniformering van de statistische drempel te verzekeren, worden getroffen overeenkomstig artikel 41.

Artikel 25

1. Indien de in het statistische grondmateriaal vervatte gegevens een correctie vereisen, wordt deze zoveel mogelijk aangebracht in de resultaten van de maand waarin het betwiste grondmateriaal volgens artikel 23, lid 2, is geboekt.
2. Is de uitwerking van deze maandgegevens reeds afgesloten, dan worden de gecorrigeerde gegevens bij de uitwerking van gecumuleerde resultaten in aanmerking genomen. In dat geval echter dienen de Lid-Staten ervoor te zorgen dat kan worden vastgesteld op welke maand de correcties betrekking hebben.
3. De gecorrigeerde over 12 maanden gecumuleerde resultaten gelden als jaarresultaten. Desondanks kunnen aanvullende correcties achteraf bekend worden gemaakt.
4. Correcties mogen niet van het ene jaar naar het andere worden overgebracht.

Artikel 26

De Lid-Staten dienen het statistische grondmateriaal als bedoeld in artikel 21, lid 1, sub b), ten minste twee jaar na afloop van het verslagjaar te bewaren.

Artikel 27

1. Er worden geen gegevens uitgewerkt:
 - voor invoer van goederen voor het herstellen van buitenlandse vervoermiddelen, containers of hulpmateriaal die zich tijdelijk op het statistisch registratiegebied van de invoerende Lid-Staat bevinden;
 - voor uitvoer van goederen voor het herstellen van vervoermiddelen, containers of hulpmateriaal van de uitvoerende Lid-Staat die zich tijdelijk buiten het statistische registratiegebied van genoemde Lid-Staat bevinden;
 - voor de onderdelen die bij bovengenoemde herstelwerkzaamheden zijn vervangen en in het desbetreffende statistische registratiegebied achterblijven.
2. Lid 1 is niet van toepassing op reparaties van schepen en luchtschepen.

Artikel 28

1. Voor goederen die door buitenlandse strijdkrachten binnen het statistische registratiegebied van de

Lid-Staat waar zij zijn geleverd, worden verworven of van de hand gedaan, worden geen gegevens uitgewerkt.

2. Goederen, welke bestemd zijn voor buitenlandse strijdkrachten die buiten het statistische registratiegebied van de Lid-Staat die de goederen uitvoert, alsmede buiten hun eigen land zijn geleverd, worden opgenomen in de uitvoerstatistiek van de betrokken Lid-Staat; het land waar de strijdkrachten zijn geleverd geldt als land van bestemming.

3. Goederen welke afkomstig zijn van buiten het statistische registratiegebied van de invoerende Lid-Staat en buiten hun eigen land geleverde buitenlandse strijdkrachten, worden opgenomen in de invoerstatistiek van deze Lid-Staat; het land waar de strijdkrachten zijn geleverd, geldt dan als het land van oorsprong of van herkomst.

Artikel 29

1. Voor de uitvoer van goederen die bestemd zijn voor buiten het statistische registratiegebied geleverde eigen strijdkrachten worden geen gegevens uitgewerkt.

2. Voor goederen die door de eigen strijdkrachten werden meegenomen tot buiten het statistische registratiegebied, worden bij wederinvoer geen gegevens uitgewerkt.

Artikel 30

Opbrengsten van de zeevisvangst, die in de havens van een Lid-Staat worden gelost, worden niet begrepen in de invoerstatistiek van genoemde Lid-Staat wanneer deze opbrengsten ter zee zijn verkregen met schepen die in deze Lid-Staat zijn ingeschreven of geregistreerd en onder de vlag van die Staat varen.

Artikel 31

Over de invoer of de uitvoer van in de handel gebruikelijke gevulde verpakkingen worden geen bijzondere gegevens uitgewerkt.

Artikel 32

Voor zogenaamd monetair goud, dat wil zeggen goud dat in het kader van de internationale verrekening tussen banken wordt uitgewisseld, worden geen gegevens uitgewerkt.

Artikel 33

1. Overeenkomstig de in artikel 41 bedoelde procedure worden de bepalingen vastgesteld tot uniformering en, met name wat de statistiek van de handel tussen de Lid-Staten betreft, tot vereen-

voudiging van de uitwerking van gegevens, onder meer met betrekking tot:

- a) fabrieksinstallaties,
- b) deelzendingen;
- c) bunkermateriaal,
- d) boordprovisie,
- e) retourzendingen,
- f) internationale gemeenschappelijke produkties,
- g) assortimenten,
- h) postpakketten en postzendingen,
- i) aardolie en aardolieprodukten,
- j) schepen en luchtschepen,
- k) opbrengsten van de zeevisvangst.

2. Tot aan het van kracht worden van die bepalingen blijven de nationale voorschriften ter zake van toepassing.

TITEL III

Nomenclaturen

Artikel 34

De in artikel 22, lid 1, bedoelde gegevens worden uitgewerkt per goederensoort, volgens de geldende versie:

- a) van de NIMEXE, gepubliceerd als bijlage van Verordening (EEG) nr. 1445/72, of
- b) van de nationale nomenclaturen, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van bedoelde verordening.

Artikel 35

De in artikel 22, lid 1, bedoelde gegevens worden uitgewerkt per land, volgens de geldende versie van de in bijlage C opgenomen landennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten.

Artikel 36

De Commissie publiceert in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de NIMEXE en de landennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten in de op 1 januari van elk jaar geldende versie, zoals die voortvloeit uit de overeenkomstig de bepalingen van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1445/72 en van artikel 41 van de onderhavige verordening genomen besluiten.

TITEL IV

Toezending en publikatie van de gegevens

Artikel 37

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen de voorwaarden vast waaronder de Lid-Staten gegevens die overeenkomstig artikel 22, lid 1, worden verwerkt, tot vertrouwelijk kunnen verklaren.
2. Tot aan de vaststelling van deze voorwaarden blijven de nationale voorschriften ter zake van toepassing.

Artikel 38

1. De Lid-Staten zenden de Commissie onmiddellijk na de verwerking, doch uiterlijk zes weken na de verslagmaand, de gecumuleerde maandresultaten van hun statistieken van de buitenlandse handel toe. Deze resultaten dienen de in artikel 22, lid 1, bedoelde gegevens te bevatten.
2. De nadere regels voor de toezending alsmede voor het verstrekken van bijzondere resultaten worden zo nodig overeenkomstig artikel 41 vastgesteld.
3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen de voorwaarden vast voor de toepassing van lid 1 op de volgens artikel 37 tot vertrouwelijk verklaarde gegevens.

Artikel 39

1. De statistische gegevens betreffende de buitenlandse handel van de Gemeenschap en de handel tussen de Lid-Staten worden door de Commissie op grond van de nationale resultaten samengesteld en bekendgemaakt.
2. Maandelijkse en driemaandelijkse resultaten worden door de Commissie ten minste in het maandbulletin „Statistiek van de buitenlandse handel” gepubliceerd.
3. De Commissie publiceert de jaarresultaten van de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten ten minste in de hieronder genoemde publikaties:
 - a) Analytische tabellen van de NIMEXE,
 - b) Analytische tabellen van de statistiek- en tariefclassificatie voor de buitenlandse handel (CST) of van de standaardclassificatie voor de internationale handel (SITC),
 - c) Tariefstatistiek.

TITEL V

Comité voor de Statistiek van de Buitenlandse handel

Artikel 40

Het NIMEXE-Comité dat bij artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1445/72 is ingesteld en voortaan „Comité voor de Statistiek van de Buitenlandse Handel” wordt genoemd, kan elk vraagstuk bespreken betreffende de toepassing van onderhavige verordening dat door zijn Voorzitter op diens initiatief of op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat aan de orde wordt gesteld.

Artikel 41

Volgens de in artikel 5, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 1445/72 omschreven procedure worden de bepalingen vastgesteld, die noodzakelijk zijn:

- a) om de artikelen 5, 6, 11, 18, 22, 23 en 32 toe te passen;
- b) voor het jaarlijks bijwerken van de landen-nomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 42

1. Behalve de gegevens bedoeld in artikel 7, lid 1, en artikel 22, lid 1, mogen de Lid-Staten aanvullende gegevens verzamelen en uitwerken.
2. Iedere Lid-Staat die van deze mogelijkheid gebruik maakt, stelt de Commissie hiervan in kennis. De Commissie geeft deze inlichting aan de overige Lid-Staten door.

Artikel 43

1. Bij het verzamelen van de gegevens kunnen de Lid-Staten in het kader van deze verordening eenvoudige procedures instellen ten bate van natuurlijke en rechtspersonen die gehouden zijn statistische informatie te verstrekken aan de voor de statistiek van de buitenlandse handel bevoegde diensten.
2. Iedere Lid-Staat die van deze mogelijkheid gebruik maakt, stelt de Commissie hiervan in kennis. De Commissie geeft deze inlichting aan de overige Lid-Staten door.

Artikel 44

België, Luxemburg en Nederland behoeven de bepalingen van deze verordening niet toe te passen voor de opstelling van de statistieken over de handel tussen deze landen.

Artikel 45

Elke Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij treft voor de toepassing van deze verordening. De Commissie geeft deze inlichtingen aan de overige Lid-Staten door.

Artikel 46

De bijlagen vormen een integrerend deel van deze verordening.

Artikel 47

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Tot 31 december 1976 hebben de Lid-Staten evenwel de bevoegdheid om de artikelen 7 tot en met 12, 22 tot en met 32 en artikel 38 niet toe te passen. In afwijking van artikel 2 mogen Denemarken en Ierland tot en met 31 december 1977 de in de artikelen 3 tot en met 39 vermelde regels betreffende het verzamelen, uitwerken en publiceren van de gegevens voor alle in artikel 1 bedoelde goederen toepassen. Voorts mag het Verenigd Koninkrijk tot op die datum de toepassing van artikel 5, artikel 7, lid 1, sub a), d), e) en i), artikel 24, lid 2, Ierland de toepassing van artikel 5 en artikel 7, lid 1, sub e), en Denemarken de toepassing van artikel 7, lid 1, sub a), b) en i), opschorten. Bovendien is het Verenigd Koninkrijk, totdat de Raad anders besluit, bij het verzamelen van de gegevens vrijgesteld van de toepassing van artikel 6, lid 2.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FITZGERALD

*BIJLAGE A***Douane-entrepots en vrije zones, bedoeld in artikel 2, lid 2**

- a) Douane-entrepots waarop de statistiek van het entrepotverkeer geen betrekking heeft:

Franse Republiek

— Entrepôts industriels

Koninkrijk der Nederlanden

— Fabrieksentrepots

- b) Vrije zones waarop de statistiek van het entrepotverkeer wel betrekking heeft:

Koninkrijk der Nederlanden

— Publieke en particuliere entrepots.

*BIJLAGE B***Lijst van uitzonderingen, bedoeld in artikel 22, lid 2, sub a)**

De gegevens met betrekking tot onderstaande goederen zijn van de uitwerking uitgezonderd:

- a) wettige betaalmiddelen, munten, waardepapieren;
- b) eerste-hulpgoederen bestemd voor rampgebieden;
- c) voor zover voor diplomatieke of soortgelijke doeleinden bestemd:
- goederen waarvoor aanspraak kan worden gemaakt op diplomatieke, consulaire of soortgelijke voorrechten,
 - geschenken aan buitenlandse Staatshoofden, Regerings- en Parlementsleden,
 - voorwerpen in het kader van internationale administratieve of juridische bijstand;
- d) voor zover de invoer of uitvoer van tijdelijke aard is, onder meer:
- goederen voor jaarbeurzen en tentoonstellingen,
 - toneeldecors,
 - draaimolens en andere kermisattracties,
 - beroepsuitrusting in de zin van de Internationale Douaneovereenkomst van 8 juni 1968,
 - bioscoopfilms,
 - apparaten en materiaal voor proefnemingen,
 - dieren voor wedstrijden, wedrennen, fokken, enz.,
 - monsters,
 - vervoermiddelen, containers en hulpmateriaal,
 - verpakkingen,
 - huurgoederen,
 - apparaten en materiaal voor aanneming van werk;

- e) voor zover zij niet het voorwerp van een handelstransactie zijn:
 - orden, onderscheidingen, gedenkpenningen en -tekens,
 - reisbenodigdheden, proviand en bagage, inclusief sportartikelen voor eigen ge- of gebruik, meegenomen, vooruitgestuurd of nagezonden,
 - huwelijkschenken, verhuisgoed en erfgoederen,
 - doodkisten en urnen, grafversiering en voorwerpen bestemd voor onderhoud van graven en erebegraafplaatsen,
 - reclamedrukwerk, gebruiksaanwijzingen, prijslijsten en ander reclamemateriaal,
 - onbruikbaar geworden of industrieel niet-buikbare goederen,
 - ballast,
 - fotografieën, belichte en ontwikkelde films, ontwerpen, tekeningen, lichtdrukken, manuscripten, dossiers, archieven, drukproeven,
 - postzegels;
 - f) goederen op proef;
 - g) goederen die het voorwerp vormen van een niet-commercieel goederenverkeer tussen natuurlijke personen die in door de Lid-Staten bepaalde grensgebieden wonen (grensverkeer);
 - h) goederen die een bepaald statistisch registratiegebied verlaten en via het buitenland — rechtstreeks of na oponthoud dat met het vervoer verband houdt — weer binnen hetzelfde statistische registratiegebied terugkeren.
-

BIJLAGE C

Landennomenclatuur voor de statistieken van de Buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen Lid-Staten bedoeld in artikel 35

(Geldig met ingang van 1 januari 1975)

EUROPA

Europese Gemeenschappen

- 001 Frankrijk (m.i.v. Monaco)
- 002 België-Luxemburg
- 003 Nederland
- 004 B.R. Duitsland (m.i.v. West-Berlijn, Jungholz, Mittelberg; m.u.v. de Badense douane-exclaves)
- 005 Italië (m.i.v. San Marino)
- 006 Verenigd Koninkrijk (Groot-Brittannië, Noord-Ierland, Man en Kanaaleilanden)
- 007 Ierland
- 008 Denemarken

Overig deel van Europa

- 024 IJsland
- 025 Færöer
- 028 Noorwegen, Svalbardarchipel (m.i.v. Spitsbergen), Jan Mayen-eiland
- 030 Zweden
- 032 Finland (m.i.v. de Alandseilanden)
- 036 Zwitserland (m.i.v. Liechtenstein, Büsingen, Campione)
- 038 Oostenrijk (m.u.v. de Jungholz en Mittelberg)
- 040 Portugal (m.i.v. de Azoren en Madeira)
- 042 Spanje (m.i.v. de Balearen)
- 043 Andorra
- 044 Gibraltar
- 045 Vatikaanstad
- 046 Malta (m.i.v. Gozo en Comino)
- 048 Joegoslavië
- 050 Griekenland (m.i.v. de Ionische eilanden)
- 052 Turkije
- 056 U.S.S.R.
- 058 Democratische Republiek Duitsland en de Sovjet-sector van Berlijn (a)
- 060 Polen
- 062 Tsjechoslowakije
- 064 Hongarije
- 066 Roemenië
- 068 Bulgarije
- 070 Albanië

AFRIKA

Noord-Afrika

- 201 Spaans Noord-Afrika (b): Ceuta, Melilla, Spaanse Sahara Provincie
- 202 Kanarische eilanden
- 204 Marokko (m.i.v. Ifni)
- 208 Algerië
- 212 Tunesië

- 216 Libië
- 220 Egypte (m.i.v. de exclave Gaza)
- 224 Soedan

West-Afrika

- 228 Mauretanië
- 232 Mali
- 236 Boven-Volta
- 240 Niger
- 244 Tsjaad
- 247 Kaapverdische eilanden
- 248 Senegal
- 252 Gambia
- 257 Guinee-Bissau (voormalig Portugees Guinea)
- 260 Guinee
- 264 Sierra Leone
- 268 Liberia
- 272 Ivoorkust
- 276 Ghana
- 280 Togo
- 284 Dahomey
- 288 Nigeria

Centraal-, Oost en Zuid-Afrika

- 302 Kameroen
- 306 Centraalafrikaanse Republiek
- 310 Equatoriaal-Guinee
- 311 São Tomé en Príncipe
- 314 Gabon
- 318 Volksrepubliek Kongo (Brazzaville)
- 322 Zaïre (voormalig Kongo Kinshasa)
- 324 Rwanda
- 328 Burundi
- 329 St. Helena (m.i.v. Ascension, Gough, Tristan da Cunha)
- 330 Angola (m.i.v. Cabinda)
- 334 Ethiopië
- 338 Frans gebied der Afaren en der Issa's (voormalig Frans-Somaliland)
- 342 Somalia
- 346 Kenia
- 350 Oeganda
- 352 Tanzanië (Tanganjika, Zanzibar, Pemba)
- 355 Seychellen (m.i.v. Amiranten)
- 357 Britse gebieden van de Indische Oceaan (Chagos-eilanden, Desroches-eilanden)
- 366 Mozambique
- 370 Madagascar
- 372 Réunion
- 373 Mauritius
- 376 Comoren
- 378 Zambia (voormalig Noord-Rhodesia)
- 382 Rhodesië (voormalig Zuid-Rhodesia)
- 386 Malawi (voormalig Nyassaland)

390 Republiek Zuid-Afrika (m.i.v. Zuidwest-Afrika)
 391 Botswana
 393 Swaziland
 395 Lesotho

AMERIKA

Noord-Amerika

400 Verenigde Staten van Amerika (m.i.v. Porto Rico)
 404 Canada (m.i.v. New-Foundland)
 406 Groenland
 408 Saint-Pierre en Miquelon

Midden- en Zuid-Amerika

412 Mexico
 413 Bermuda-eilanden
 416 Guatemala
 421 Belize
 424 Honduras
 428 El Salvador
 432 Nicaragua
 436 Costa-Rica
 440 Panama
 444 Panamakanaalzone
 448 Cuba
 452 Haïti
 453 Bahama-eilanden
 454 Turks- en Caicos-eilanden
 456 Dominicaanse Republiek
 457 Maagdeneilanden behorende tot de Verenigde Staten
 458 Guadeloupe (m.i.v. St. Barthélémy, noordelijk deel van St. Maarten, Saintes, Désirade en Marie-Galante)
 462 Martinique
 463 Cayman-eilanden
 464 Jamaïca
 469 Barbados
 470 West-Indië (Westindische Geassocieerde Staten (c), Britse Maagdeneilanden, Montserrat)
 472 Trinidad en Tobago
 474 Aruba
 478 Curaçao (m.i.v. Bonaire, Saba, St. Eustatius en zuidelijk deel van St. Maarten)
 480 Columbia
 484 Venezuela
 488 Guyana (voormalig Brits)
 492 Suriname
 496 Frans-Guyana
 500 Ecuador (m.i.v. de Galapagos-eilanden)
 504 Peru
 508 Brazilië
 512 Chili
 516 Bolivia
 520 Paraguay
 524 Uruguay
 528 Argentinië
 529 Falkland-eilanden

AZIË

West-Azië

600 Cyprus
 604 Libanon

608 Syrië
 612 Irak
 616 Iran
 620 Afghanistan
 624 Israël
 628 Jordanië
 632 Saoedi-Arabië
 636 Koeweit
 640 Bahrein
 644 Qatar
 645 Dubai
 646 Abu Dhabi
 648 Sharjah, Ajman, Umm al Qaiwan, Ras al Khaimah, Fujairah
 649 Oman (voormalig Sultanaat van Maskat en Oman)
 652 Jemen (Noord-Jemen)
 656 Democratische Volksrepubliek Jemen (Zuid-Jemen)

Overig deel van Azië

662 Pakistan
 664 India
 666 Bangla Desh
 667 Maldiven
 669 Sri Lanka (Ceylon)
 672 Nepal
 673 Sikkim
 675 Bhoetan
 676 Birma
 680 Thailand (Siam)
 684 Laos
 688 Noord-Vietnam
 692 Zuid-Vietnam
 696 Cambodja (Republiek Khmer)
 700 Indonesië
 701 Malaysia (Maleise Federatie, Sabah [d], Sarawak)
 703 Brunei
 704 Portugees Timor
 706 Singapore
 708 Filippijnen
 716 Mongoolse Volksrepubliek
 720 Volksrepubliek China (m.i.v. Tibet, Mantsjoerije)
 724 Noord-Korea
 728 Zuid-Korea
 732 Japan (e)
 736 Taiïwan (Formosa)
 740 Hong-Kong
 743 Macau

AUSTRALIË EN OCEANIË

800 Australië
 801 Nieuw-Guinea (Australisch-) en Papoea
 802 Gebieden beheerd door Australië (Kokos- [Keeling-] eilanden, Christmas-eiland, Heard- en McDonald-eilanden, Norfolk-eiland)
 803 Nauroe
 804 Nieuw-Zeeland
 808 Eilanden in de Pacific beheerd door de V.S. van Amerika (f)
 809 Nieuw-Caledonië en onderhorigheden
 811 Wallis- en Futuna-eilanden
 812 Brits-Oceanië (Gebieden welke worden beheerd door het Hoog Commissariaat van de West-Pacific) (g)
 813 Niuc- en Toeklaoe-eilanden
 815 Fidji
 816 Nieuwe- Hebriden

817	Tonga			tionale schepen en vliegtuigen, en die niet naar
819	West-Samoa			land van oorsprong kunnen gerangschikt wor-
821	Cook-eilanden (m.u.v. Niue-eiland)			den)
822	Frans-Polynesië			(bij de uitvoer: boordprovisie en -benodigdheden alsmede bunkermateriaal voor vreemde schepen en vliegtuigen)
OVERIGE				
950	Boordprovisie en -benodigdheden alsmede bunker-materiaal	954	Verscheidene n.e.g., poolgebieden	
	(bij de invoer: boordprovisie en -benodigdheden alsmede bunkermateriaal, afkomstig van de na-	958	Onbepaalde oorsprong en bestemming, gemengde herkomst	
		977	Geheim (oorsprong en bestemming niet nader aangegeven wegens commerciële of militaire redenen)	

-
- (a) De handel met de Democratische Republiek Duitsland en de Sovjetsector van Berlijn is niet begrepen in de Buitenlandse Handel van de Bondsrepubliek Duitsland.
- (b) M.i.v. Alhucemas, Chafarinas en Penon de Velez de la Gomera
- (c) De Westindische Geassocieerde Staten omvatten: Antigua, Sint-Christoffel, Nevis, Anguilla, Dominica, Grenada, Santa-Lucia en Sint-Vincent.
- (d) Noord-Borneo, voormalig Brits
- (e) M.i.v. Bonin-, Rosario- en Vulkaaneilanden; Parece Vela, Marcuseiland, Rioe-Kioe-eiland (m.i.v. Okinawa) en de Daito-eilanden.
- (f) De eilanden in de Pacific, beheerd door de V.S. van Amerika omvatten: Goeam, Amerikaans Samoa, Midway-eilanden en Wake; ten zuiden van Sofou Gan: Carolinen, Marshall-eilanden en Marianen
- (g) Gebieden welke worden beheerd door het Hoog Commissariaat van de West-Pacific: Gilbert-eilanden, Ellice-eilanden, Britse Salomons-eilanden en de eilanden Canton en Enderbury.
-

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

VIERDE BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

betreffende de gelijkstelling van in derde landen verrichte keuringen op het veld van
daarop voortgebracht zaaizaad

(75/407/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn nr. 66/402/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van zaaigranen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/438/EEG ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 1, sub a),

Gelet op Richtlijn nr. 69/208/EEG van de Raad van 30 juni 1969 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/438/EEG, inzonderheid op artikel 15, lid 1, sub a),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in Australië en Hongarije voorschriften bestaan betreffende de controle van zaaizaad; dat deze regelingen in een officiële veldkeuring voorzien, die verricht moet worden bij de voortbrenging van het zaaizaad;

Overwegende dat het onderzoek van deze voorschriften alsmede van de toepassing daarvan heeft

uitgewezen dat de bedoelde veldkeuringen aan de in bijlage I van bovenvermelde richtlijnen gestelde voorwaarden voldoen;

Overwegende dat deze beschikking niet verhindert dat communautaire vaststellingen worden ingetrokken of de geldigheidsduur ervan niet wordt verlengd, wanneer blijkt dat de voorwaarden waarop zij zijn gebaseerd niet of niet meer worden vervuld; dat het te dien einde nodig is nadere praktische inlichtingen te verkrijgen over het in bovengenoemde landen geproduceerde zaaizaad door teelt en controle van monsters door middel van communautaire vergelijkingsproeven;

Overwegende dat een wijziging van bij beschikking van de Raad vastgestelde gelijkstellingen nodig is geworden uit hoofde van een verandering van de bevoegdheid van een nationale officiële keuringsdienst voor zaden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt vastgesteld dat in de in de bijlage genoemde landen verrichte keuringen op het veld van daarop voortgebracht zaaizaad van de categorie „gecertificeerd zaad”, door de daarin vermelde diensten en voor de daarin opgesomde gewassen, voldoen aan de voorwaarden neergelegd in bijlage I van de Richtlijnen nr. 66/402/EEG of nr. 69/208/

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2309/66.

⁽²⁾ PB nr. L 356 van 27. 12. 1973, blz. 79.

⁽³⁾ PB nr. L 169 van 10. 7. 1969, blz. 3.

EEG, voor zover de in de bijlage van deze beschikking vervatte bijzondere voorwaarden zijn vervuld.

Artikel 2

In de bijlage van Eerste Beschikking nr. 72/292/EEG van de Raad van 20 juli 1972 betreffende de gelijkstelling van in derde landen verrichte keuringen op het veld van daarop voortgebracht zaaizaad ⁽¹⁾, wordt onder volgnummer 21, in kolom 3 „Department of Primary Industries” vervangen door „Department of Agriculture”.

Artikel 3

In de bijlage van Derde Beschikking nr. 74/348/EEG van de Raad van 27 juni 1974 betreffende gelijkstelling van in derde landen verrichte keuringen op

het veld van daarop voortgebracht zaaizaad ⁽²⁾, wordt onder volgnummer 1, in kolom 3 „Department of Primary Industries” vervangen door „Department of Agriculture”.

Artikel 4

Deze beschikking is van toepassing tot en met 30 juni 1976.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. A. CLINTON

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 16. 8. 1972, blz. 22.

⁽²⁾ PB nr. L 191 van 15. 7. 1974, blz. 11.

BIJLAGE

Volg-nummer	Land	Dienst	Soorten	Bijzondere voorwaarden
1	2	3	4	5
1	Australië	Department of Agriculture, Canberra	Koolzaad	1, 2, 3, 4
2	Hongarije	Országos Vetőmagfelügyeléség (Hongaarse Keuringsdienst voor zaden), Boedapest	Bruine mosterd Rogge	1, 2, 3, 4 1, 2, 3, 4

Bijzondere voorwaarden

1. De veldkeuring moet overeenkomstig de nationale bepalingen voor de toepassing van de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (O.E.S.O.) opgestelde regeling voor de keuring op ras van het voor de internationale handel bestemde zaaizaad worden verricht.
2. De veldkeuring moet worden verricht door de overheid of, onder haar verantwoordelijkheid, door publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, mits deze personen geen bijzonder voordeel ontleenen aan het resultaat van deze keuring.
3. Het geoogste zaaizaad moet zich in een officieel gesloten verpakking bevinden, voorzien van een officieel etiket waarop ten minste de volgende gegevens staan vermeld:
 - a) verantwoordelijke dienst en land,
 - b) soort,
 - c) ras,
 - d) referentienummer van het basiszaad en naam van de Lid-Staat die de keuring van dit basiszaad heeft verricht,
 - e) partijnummer,
 - f) opgegeven netto- of brutogewicht,
 - g) „niet gecertificeerd zaad”.

Alle gegevens moeten worden opgesteld in ten minste één van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen.

4. In een officieel certificaat dienen de volgende gegevens te worden vermeld:
 - de bebouwde oppervlakte,
 - de hoeveelheid geoogst zaaizaad,
 - de verklaring dat het veld waarvan het zaaizaad afkomstig is, met goed gevolg een veldkeuring heeft ondergaan.

VIERDE BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

betreffende de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad

(75/408/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn nr. 66/402/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van zaaigranen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/438/EEG ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 1, sub b),

Gelet op Richtlijn nr. 69/208/EEG van de Raad van 30 juni 1969 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/438/EEG, inzonderheid op artikel 15, lid 1, sub b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in Australië en Hongarije voorschriften bestaan betreffende controle van zaaizaad;

Overwegende dat op grond van een onderzoek van deze voorschriften en de toepassing daarvan kon worden vastgesteld dat de voorwaarden welke voor het in deze landen geoogste en gecontroleerde zaad gelden dezelfde waarborgen bieden ten aanzien van de eigenschappen en de identiteit, en ten aanzien van het onderzoek, de aanduiding en de controle, als de voorwaarden voor het in de Gemeenschap geoogste en gecontroleerde zaad;

Overwegende dat deze beschikking niet verhindert dat communautaire vaststellingen worden ingetrokken of de geldigheidsduur ervan niet wordt verlengd, wanneer blijkt dat de voorwaarden waarop zij berusten niet of niet meer worden vervuld; dat het te dien einde nodig is nadere praktische inlichtingen te verkrijgen over het in bovengenoemde landen geproduceerde zaaizaad door teelt en controle van monsters door middel van communautaire vergelijkingsproeven;

Overwegende dat een wijziging van bij beschikkingen van de Raad vastgestelde gelijkstellingen nodig is geworden uit hoofde van een verandering van

bevoegdheid van de nationale officiële keuringsdiensten voor zaden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt vastgesteld dat zaaizaad van de in de bijlage opgesomde soorten en categorieën dat in de in deze bijlage genoemde landen is geoogst en door de daarin vermelde diensten officieel is gekeurd, wordt gelijkgesteld met het in de Gemeenschap geoogste zaaizaad van de overeenkomstige categorieën, en dat dit zaaizaad voldoet aan de Richtlijnen nr. 66/402/EEG of 69/208/EEG, voor zover de in de bijlage vervatte bijzondere voorwaarden zijn vervuld.

Artikel 2

In de bijlage van Eerste Beschikking nr. 72/293/EEG van de Raad van 20 juli 1972 betreffende de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad ⁽⁴⁾ wordt onder volgnummer 21, in kolom 3 „Department of Primary Industries” vervangen door „Department of Agriculture”.

Artikel 3

In de bijlage van Derde Beschikking nr. 74/349/EEG van de Raad van 27 juni 1974 betreffende de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad ⁽⁵⁾, wordt onder volgnummer 1, in kolom 3 „Department of Primary Industries” vervangen door „Department of Agriculture”.

Artikel 4

Deze beschikking is van toepassing tot en met 30 juni 1976.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. A. CLINTON

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2309/66.

⁽²⁾ PB nr. L 356 van 27. 12. 1973, blz. 79.

⁽³⁾ PB nr. L 169 van 10. 7. 1969, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB nr. L 186 van 16. 8. 1972, blz. 30.

⁽⁵⁾ PB nr. L 191 van 15. 7. 1974, blz. 17.

BIJLAGE

Volg-nummer	Land	Dienst	Soorten	Categorieën		Bijzondere voorwaarden
				van het betrokken land	van de Gemeenschap	
1	2	3	4	5	6	7
1	Australië	Department of Agriculture, Canberra	Koolzaad	— Basic Seed	— Basiszaad	1, 2, 3, 4, 5, 6
				— Certified Seed	— Gecertificeerd zaad	1, 2, 3, 4, 5, 6
2	Hongarije	Országos Vetőmag-felügyelőség (Hongaarse Keuringsdienst voor zaden) Boedapest	Bruine mosterd	— Basic Seed	— Basiszaad	1, 2, 3, 4, 5, 6
				— Certified Seed	— Gecertificeerd zaad	1, 2, 3, 4, 5, 6
			Rogge	— Basic Seed	— Basiszaad	1, 2, 3, 4, 5, 6
				— Certified Seed	— Gecertificeerd zaad	1, 2, 3, 4, 5, 6

Bijzondere voorwaarden

1. Het zaaizaad moet, overeenkomstig de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (O.E.S.O.) opgestelde regeling voor de keuring op ras van voor de internationale handel bestemd zaaizaad, officieel goedgekeurd en de verpakking officieel gesloten en van een aanduiding voorzien zijn. De kwaliteit van het zaaizaad moet voldoen aan de in de communautaire bepalingen gestelde eisen.
2. De veldkeuring moet worden verricht door de overheid of, onder haar verantwoordelijkheid, door publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, mits deze personen geen bijzonder voordeel ontleenen aan het resultaat van deze keuring.
3. Op het officiële etiket moeten bovendien de volgende gegevens vermeld zijn:
 - a) datum van de officiële sluiting;
 - b) aanduiding dat het zaaizaad aan de E.E.G.-voorschriften voldoet.

Deze gegevens kunnen ook op een ander officieel etiket worden vermeld, waarop dan eveneens de naam van de dienst en het land moeten voorkomen.

4. In geval van een chemische behandeling van het zaaizaad, moet hiervan op het officiële etiket, of op een bijzonder etiket alsmede op of in de verpakking melding worden gemaakt.
5. Binnenin de verpakking dient een officieel certificaat voor te komen, waarop ten minste het partijnummer, de soort en het ras staan vermeld.

Dit certificaat is niet vereist, wanneer de minimale gegevens onuitwisbaar op de verpakking zijn gedrukt.

6. Alle gegevens die voor het officiële etiket, het officiële certificaat en de verpakking zijn vereist, worden vermeld in ten minste één van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

houdende vijfde wijziging van Richtlijn nr. 67/548/EEG betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen

(75/409/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat het noodzakelijk is Richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/146/EEG ⁽⁴⁾, te wijzigen; dat immers enkele bepalingen betreffende het kenmerken en de verpakking van gevaarlijke stoffen gepreciseerd en aangevuld dienen te worden; dat deze bepalingen in ieder geval in overeenstemming moeten worden gebracht met die van Richtlijn nr. 73/173/EEG van de Raad van 4 juni 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van bepaalde gevaarlijke preparaten (oplosmiddelen) ⁽⁵⁾;

Overwegende dat de afmetingen van het etiket overeenkomstig het volume van de verpakking moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat het voorts noodzakelijk is een regeling te treffen waarbij de verhouding wordt bepaald tussen het merken voor het vervoer en het merken voor het op de markt brengen en het hanteren, ten einde te vermijden dat bij het merken voor deze twee doeleinden verschillende symbolen worden gebruikt;

Overwegende dat kan blijken dat gevaarlijke stoffen wel aan de voorschriften van Richtlijn nr. 67/548/EEG voldoen, maar toch risico's inhouden voor de gezondheid of de veiligheid; dat derhalve een procedure moet worden ingevoerd om dat gevaar te ondervangen;

Overwegende dat voorts enkele wijzigingen van redactionele aard in de Duitse, de Engelse en de Italiaanse versie van genoemde richtlijn noodzakelijk zijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn nr. 67/548/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig de onderstaande artikelen.

Artikel 2

1. De eerste zinsnede van artikel 6, lid 2, wordt als volgt gelezen:

„Op elke verpakking moeten de volgende duidelijk leesbare en onuitwisbare aanduidingen voorkomen:”

2. Artikel 6, lid 2, sub d), wordt aangevuld met de volgende zin:

„Voor schadelijke, irriterende, licht ontvlambare, ontvlambare of oxyderende stoffen, behoeft niet naar de bijzondere gevaren te worden verwezen indien de inhoud van de verpakking niet meer dan 125 ml bedraagt.”

Artikel 3

Artikel 7 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 7

1. Indien de in artikel 6 voorgeschreven aanduidingen op een etiket zijn vermeld, moet dit etiket zodanig op één of meer kanten van de verpakking zijn aangebracht dat het horizontaal

⁽¹⁾ PB nr. C 2 van 9. 1. 1974, blz. 59.

⁽²⁾ PB nr. C 109 van 19. 9. 1974, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 167 van 25. 6. 1973, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 189 van 11. 7. 1973, blz. 7.

kan worden gelezen, wanneer de verpakking normaal wordt neergezet. De etiketten moeten de volgende formaten hebben:

<i>Volume van de verpakking</i>	<i>Formaat</i>
— minder dan of gelijk aan 3 l, zo mogelijk ten minste	52×74 mm
— meer dan 3 l, doch ten hoogste 50 l, ten minste	74×105 mm
— meer dan 50 l, doch ten hoogste 500 l, ten minste	105×148 mm
— meer dan 500 l, ten minste	148×210 mm

Elk symbool moet ten minste één tiende van de oppervlakte van het etiket beslaan en ten minste 1 cm² groot zijn. Het etiket moet over de gehele oppervlakte hechten aan de verpakking, die de stof rechtstreeks bevat.

2. Een etiket is niet vereist, indien de aanduidingen op de in lid 1 voorziene wijze, op duidelijke wijze op de verpakking zelf zijn aangebracht.

3. Kleur en uiterlijk van het etiket en, in het geval van lid 2, van de verpakking, moeten zodanig zijn dat het gevarensymbool en de achtergrond ervan duidelijk afsteken.

4. De Lid-Staten kunnen het op de markt brengen van gevaarlijke stoffen op hun grondgebied afhankelijk stellen van het gebruik van hun nationale taal of talen voor het kenmerken.

5. Aan de eisen van het kenmerken volgens deze richtlijn wordt geacht te zijn voldaan:

- a) in het geval van een buitenverpakking die één of meer binnenverpakkingen omsluit, indien op de buitenverpakking de kenmerken zijn aangebracht overeenkomstig de internationale voorschriften inzake het vervoer van gevaarlijke stoffen en op de binnenverpakking of binnenverpakkingen de kenmerken overeenkomstig deze richtlijn zijn aangebracht;
- b) in het geval van een enkelvoudige verpakking, indien op deze verpakking de kenmerken zijn aangebracht overeenkomstig de internationale voorschriften inzake het vervoer van gevaarlijke stoffen en tevens overeenkomstig artikel 6, lid 2, sub a), b) en d).

Voor gevaarlijke stoffen die het grondgebied van een Lid-Staat niet verlaten, kan in plaats van het kenmerken overeenkomstig de internationale voorschriften inzake het vervoer van gevaarlijke stoffen, het kenmerken overeenkomstig de nationale voorschriften worden toegestaan."

Artikel 4

Artikel 8, sub a), wordt als volgt gelezen:

„a) dat het kenmerken zoals voorgeschreven overeenkomstig artikel 6 op een andere geschikte wijze geschiedt, indien wegens de beperkte of slecht aangepaste afmetingen van de verpakking het kenmerken overeenkomstig artikel 7, leden 1 en 2, niet mogelijk is;”

Artikel 5

Na artikel 8 quater worden onderstaande artikelen toegevoegd:

„Artikel 8 quinquies

De Lid-Staten kunnen om redenen in verband met de indeling, de verpakking of het kenmerken in de zin van deze richtlijn, het op de markt brengen van gevaarlijke stoffen niet verbieden, beperken of belemmeren indien deze stoffen voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn en van haar bijlagen.

Artikel 8 sexies

1. Indien een Lid-Staat op de grondslag van een uitvoerige motivering constateert dat een gevaarlijke stof, hoewel zij voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn, gevaar oplevert voor de gezondheid of de veiligheid, kan deze Staat het op de markt brengen van deze stof op zijn grondgebied tijdelijk verbieden of aan bijzondere voorwaarden onderwerpen. Hij stelt hiervan onmiddellijk de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis onder aanvoering van de motieven van zijn besluit.

2. Binnen een termijn van zes weken pleegt de Commissie overleg met de betrokken Lid-Staten; zij brengt vervolgens onverwijld advies uit en treft de passende maatregelen.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat er in deze richtlijn technische aanpassingen moeten worden aangebracht, worden deze aanpassingen door de Commissie of door de Raad vastgesteld volgens de procedure van artikel 8 quater; in dat geval kan de Lid-Staat die de vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, deze handhaven totdat genoemde aanpassingen van kracht worden."

Artikel 6

De Duitse tekst wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 2, lid 2, sub b), wordt „brennbaren” vervangen door „entzündlichen”;
2. in artikel 2, lid 2, sub d), en in bijlage III, sub R 21, wordt „brennbar” vervangen door „entzündlich”;
3. in artikel 6, lid 2, sub c), en in bijlage II wordt „Gift” vervangen door „giftig” en „Reizstoff” door „reizend”.

Artikel 7

De Engelse tekst wordt als volgt gewijzigd:

1. het woord „highly” komt in de plaats van:
 - „easily” in artikel 2, lid 2, sub c);
 - „very” in artikel 6, lid 2, sub c);
 - „easily” in bijlage II en
 - „very” in bijlage III bij R 22 en R 25;
2. in bijlage III bij R 23 en R 26 wordt „highly” door „extremely” vervangen.

Artikel 8

De Italiaanse tekst wordt als volgt gewijzigd:

in bijlage III bij R 22 en R 25 wordt „molto” vervangen door „facilmente”.

Artikel 9

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om deze richtlijn uiterlijk op 1 juni 1976 na te komen en stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat de tekst van de nationale wettelijke bepalingen die zij aanvaarden op het door deze richtlijn bestreken gebied ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FITZGERALD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake continu totaliserende bandwegers

(75/410/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat in de Lid-Staten de constructie en de wijze van keuring van continu totaliserende bandwegers zijn geregeld door dwingende voorschriften die van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen en daardoor een belemmering vormen voor de handel in deze werktuigen; dat deze voorschriften derhalve dienen te worden aangepast;

Overwegende dat in Richtlijn nr. 71/316/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen ⁽³⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding ⁽⁴⁾, de procedures van E.E.G.-modelgoedkeuring en eerste E.E.G.-ijk zijn vastgelegd; dat overeenkomstig die richtlijn de technische voorschriften voor de uitvoering en de werking van continu totaliserende bandwegers dienen te worden vastgesteld, waaraan deze weegwerktuigen moeten voldoen om vrij te mogen worden ingevoerd, in de handel gebracht en gebruikt nadat zij zijn gekeurd en van de vastgestelde merken en tekens zijn voorzien,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De onderhavige richtlijn geldt voor continu totaliserende bandwegers.

⁽¹⁾ PB nr. C 2 van 9. 1. 1974, blz. 63.

⁽²⁾ PB nr. C 8 van 31. 1. 1974, blz. 6.

⁽³⁾ PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

Deze bandwegers worden omschreven in hoofdstuk I, punt 2, van de bijlage.

Artikel 2

De continu totaliserende bandwegers waarop de E.E.G.-merken en E.E.G.-tekens mogen worden aangebracht, zijn beschreven in de bijlage.

Zij zijn onderworpen aan de E.E.G.-modelgoedkeuring en aan de eerste E.E.G.-ijk.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen het in de handel brengen en het in gebruik nemen van continu totaliserende bandwegers die zijn voorzien van het E.E.G.-modelgoedkeuringsteken en van het merk van de eerste E.E.G.-ijk, niet weigeren, verbieden of beperken.

Artikel 4

1. Binnen achttien maanden na kennisgeving van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat de tekst van alle belangrijke nationale wettelijke bepalingen die zij aanvaarden op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FITZGERALD

BIJLAGE

HOOFDSTUK I

DEFINITIE EN TERMINOLOGIE

1. INDELING DER WEEGWERKTUIGEN NAAR DE AARD VAN HUN WERKING
 - 1.1. **Automatische weegwerktuigen**

Weegwerktuigen die een weegbewerking uitvoeren waarbij menselijke tussenkomst niet is vereist en die een voor dat weegwerktuig kenmerkend automatisch proces inleiden.
 - 1.2. **Niet-automatische weegwerktuigen**

Weegwerktuigen waarvoor bij het wegen menselijke tussenkomst is vereist, met name ten einde de lasten op de lastdrager van het weegwerktuig te plaatsen en/of daarvan af te nemen, alsmede voor het vaststellen van het resultaat.
2. **DEFINITIE**

Continu totaliserende bandwegers zijn automatische weegwerktuigen die dienen ter bepaling van de massa van een los gestort produkt, zonder deze massa systematisch te verdelen; de transportband is daarbij onafgebroken in beweging.

Deze weegwerktuigen worden in het vervolg van deze bijlage kortweg „bandwegers” genoemd.
3. **TERMINOLOGIE**
 - 3.1. **Algemene opmerkingen**

De punten 1 en 2 van de bijlage van Richtlijn nr. 73/360/EEG van de Raad van 19 november 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake niet-automatische weegwerktuigen ⁽¹⁾ zijn, voor zover zij niet met de punten 2 en 3 van deze bijlage in strijd zijn, van toepassing op de weegwerktuigen waarop deze richtlijn betrekking heeft.
 - 3.2. **Indeling**
 - 3.2.1. *Volgens het principe van de totalisatie*
 - 3.2.1.1. Door optelling:

bandwegers waarvan de totalisatie-inrichting opeenvolgende deellasten optelt die telkens overeenkomen met een bepaalde verplaatsing van de band.
 - 3.2.1.2. Door integratie:

bandwegers waarvan de totalisatie-inrichting het produkt van de lineieke belasting en de snelheid van de band naar de tijd integreert.
 - 3.2.2. *Volgens de aard van de lastdrager*

⁽¹⁾ PB nr. L 335 van 5. 12. 1973, blz. 1.

- 3.2.2.1. Met weegsectie:
bandweger waarvan de lastdrager, „weegsectie” genoemd, slechts een deel van de bandtransporteur uitmaakt.
- 3.2.2.2. Met meewegende bandtransporteur:
bandweger waarvan de lastdrager wordt gevormd door de gehele bandtransporteur.
- 3.3. Samenstellende inrichtingen
 - 3.3.1. *Hoofdinrichtingen*
 - 3.3.1.1. Bandtransporteur
Inrichting van de bandweger bestemd voor het transport van het produkt door middel van een band die rust op om hun as beweegbare rollen.
 - 3.3.1.1.1. Draagrollen
Rollen door middel waarvan de transportband rust op het vaste onderstel.
 - 3.3.1.1.2. Weegrollen
Rollen door middel waarvan de transportband rust op de lastdrager van de weegcel.
 - 3.3.1.2. Weegcel
Geheel of deel van een niet-automatisch weegwerktuig of enige andere inrichting die informatie verstrekt omtrent de massa van de te wegen belasting.
 - 3.3.1.3. Inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt
Inrichting op de bandtransporteur die of wel informatie verstrekt overeenkomend met een verplaatsing van de band over een bepaalde lengte, of wel informatie evenredig met de snelheid van de band.
 - 3.3.1.3.1. Bandverplaatsingsopnemer
Gedeelte van de inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt, dat in permanente verbinding is met de band.
 - 3.3.1.4. Totalisatie-inrichting
Inrichting die deellasten optelt of het produkt van de lineïeke belasting en de snelheid van de band integreert uitgaande van de door de weegcel en de inrichting voor het overbrengen van de bandverplaatsing verstrekte informatie.
 - 3.3.1.5. Totalisatie-aanwijsinrichting
Inrichting die de informatie van de totalisatie-inrichting ontvangt en de massa van de getransporteerde lasten aanwijst.
 - 3.3.1.5.1. Hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting (zonder nulstelinrichting)
Inrichting die de totale massa van alle getransporteerde lasten aanwijst.
 - 3.3.1.5.2. Partiële totalisatie-aanwijsinrichting (met nulstelinrichting)
Inrichting die de massa van de gedurende een beperkte tijd getransporteerde lasten aanwijst.

- 3.3.1.5.3. Hulp-totalisatie-aanwijsinrichting
- Totalisatie-aanwijsinrichting met een afleeseenheid die groter is dan die van de hoofd-totalisatie-inrichting en die de totale massa aangeeft over een langere bedrijfsperiode. Deze inrichting mag op nul teruggesteld kunnen worden.
- 3.3.1.5.4. Controle-totalisatie-aanwijsinrichting
- Inrichting waarvan de afleeseenheid kleiner is dan die van de hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting; deze inrichting wordt gebruikt bij het onderzoek.
- 3.3.1.6. Nulstelinrichting van de bandweger
- Inrichting met behulp waarvan men een nultotaal kan verkrijgen op een geheel aantal omlopen van de lege transportband.
- De nulstelinrichting kan niet-automatisch, half-automatisch dan wel automatisch zijn.
- 3.3.1.6.1. Totalisatie-aanwijsinrichting bij onbelaste band (nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting)
- Afzonderlijke totalisatie-aanwijsinrichting die aan de nulstelinrichting is gekoppeld en waarmee de controle van het nulpunt kan worden uitgevoerd wanneer de band niet is belast.
- 3.3.1.6.2. Niet-automatische nulstelinrichting
- Inrichting waarmee het nulpunt kan worden waargenomen, ingesteld en gecontroleerd.
- 3.3.1.6.3. Semi-automatische nulstelinrichting
- 3.3.1.6.3.1. Inrichting waarmee de bandweger na een met de hand gegeven startopdracht automatisch op nul kan worden gesteld, dan wel
- 3.3.1.6.3.2. Inrichting die na een met de hand gegeven startopdracht de waarde aangeeft waarmee de nulstelinrichting moet worden bijgesteld.
- 3.3.1.6.4. Automatische nulstelinrichting
- Inrichting waarmee de bandweger zonder menselijke tussenkomst op nul kan worden gesteld nadat de band enige tijd onbelast heeft gefunctioneerd.
- 3.3.2. *Neveninrichtingen*
- 3.3.2.1. Inrichting voor het aanwijzen van een momentane belasting
- Inrichting die op elk ogenblik de massa van de op die weegcel werkende last aanwijst.
- 3.3.2.2. Debietaanwijsinrichting
- Inrichting met behulp waarvan men op elk ogenblik het debiet, hetzij als massa getransporteerd produkt per tijdseenheid, hetzij in percenten van het maximale debiet kan aflezen.
- 3.3.2.3. Controle-inrichtingen
- Inrichtingen waarmee bepaalde functies kunnen worden gecontroleerd en die met name dienen:
- hetzij om bij onbelaste band een constante belasting te simuleren (nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht),
 - hetzij om twee integraties van een lineïeke belasting gedurende dezelfde periode onderling te vergelijken,
 - hetzij om het overschrijden van het maximale weegvermogen of het maximale debiet te signaleren,

— hetzij om de aandacht van de gebruiker te vestigen op een storing, in het bijzonder op een storing in de elektrische delen.

3.3.2.4. **Debietregelinrichting**

Inrichting waarmee een geprogrammeerd debiet kan worden gerealiseerd.

3.3.2.5. **Afslaginrichting**

Inrichting waarmee de aanvoer naar de transportband kan worden gestopt wanneer de getotaliseerde hoeveelheid een ingestelde waarde heeft bereikt.

3.3.2.6. **Bandverplaatsingssimulator**

Hulpinrichting die ten behoeve van het onderzoek van de bandweger zonder bandtransporteur wordt gebruikt en waarmee een verplaatsing van de band wordt gesimuleerd.

4. **METROLOGISCHE KENMERKEN**

4.1. **Totalisatie-afleeseenheid**

Waarde in eenheden van massa:

- bij continue aanwijzing: van de kleinste afleeseenheid van de schaalverdeling voor de getotaliseerde massa's: (d_t),
- bij discontinue aanwijzing: van het verschil tussen twee opeenvolgende aanwijzingen van waarden van getotaliseerde massa's: (d_{td}).

4.2. **Afleeseenheid d_0 van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting**

De waarde van de afleeseenheid d_0 van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting in eenheden van massa is gelijk aan:

- bij continue aanwijzing, de kleinste afleeseenheid van de schaalverdeling van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting,
- bij discontinue aanwijzing, het verschil tussen twee opeenvolgende aanwijzingen van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting.

4.3. **Weeglengte (L)**

Afstand tussen de assen van de uiterste rollen van de weegsectie vermeerderd met de helft van de afstanden tussen de assen van elk van deze rollen en die van de dichtstbijgelegen draagrollen van de bandtransporteur.

4.4. **Weegcyclus**

Geheel van de arbeidsfasen met betrekking tot elke optelling van de deellasten aan het eind waarvan de onderdelen van de totalisatie-inrichting voor de eerste maal hun oorspronkelijke stand weer innemen of zich weer in hun oorspronkelijke toestand bevinden.

4.5. **Maximaal weegvermogen (Max) en minimaal weegvermogen (Min) van de weegcel**

4.5.1. **Maximaal weegvermogen**

Maximale momentane netto-belasting op de transportband waarvoor de weegcel bestemd is.

4.5.2. **Minimaal weegvermogen**

Waarde van de netto-belasting waaronder het gebruik van de weegresultaten oorzaak kan zijn van een te grote relatieve fout in het resultaat van de totalisatie.

4.5.3. Weegbereik van de cel

Interval tussen het minimale en het maximale weegvermogen.

4.6. Maximaal debiet (Q_{max}) en minimaal debiet (Q_{min})**4.6.1. Maximaal debiet**

Het maximale debiet is het debiet verkregen bij het maximale weegvermogen van de weegcel wanneer de band de grootste snelheid heeft waarop hij is berekend.

4.6.2. Minimaal debiet

Waarde van het debiet waaronder de weegresultaten met een te grote relatieve fout kunnen zijn aangedaan.

4.7. Gemiddeld proefdebiet (Q_e)

Getotaliseerde massa (C), gedeeld door de tijdsduur van de proef (t)

$$Q_e = \frac{C}{t}$$

4.8. Minimumtotalisatie

Minimale getotaliseerde massa van een produkt waaronder het weegresultaat kan zijn aangedaan met een fout die groter is dan de maximaal toelaatbare fout voor elk debiet tussen het maximale en het minimale debiet.

4.9. Maximale lineïeke belasting van de band

Maximaal weegvermogen van de cel, gedeeld door de weeglengthe

$$\frac{\text{Max}}{L}$$

HOOFDSTUK II**METROLOGISCHE VOORSCHRIFTEN****5. AFBAKENING VAN HET GEBIED DER NAUWKEURIGHEIDSKLASSEN****5.1. Nauwkeurigheidsklassen**

De bandwegers worden in twee nauwkeurigheidsklassen ingedeeld:

klasse 1
klasse 2

5.2. Indeling in de twee nauwkeurigheidsklassen

De indeling geschiedt op basis van de kenmerken en de metrologische eigenschappen der bandwegers.

5.2.1. Kenmerken van de bandwegers van klasse 1**5.2.1.1. Waarde van de totalisatie-afleeseenheid**

De waarde van de totalisatie-afleeseenheid is

- kleiner dan of gelijk aan een tweeduizendste van de hoeveelheid die in een uur bij maximaal debiet kan worden getotaliseerd,
- groter dan of gelijk aan een vijftigduizendste van deze hoeveelheid.

- 5.2.1.2. Waarde van de afleeseenheid van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting
Zonder de totalisatie-afleeseenheid te mogen overschrijden, is
- de waarde van de continue afleeseenheid ten hoogste gelijk aan een twintigduizendste van de hoeveelheid die in een uur bij maximaal debiet kan worden getotaliseerd;
 - de waarde van de discontinue afleeseenheid ten hoogste gelijk aan een veertigduizendste van de hierboven omschreven hoeveelheid.
- 5.2.2. *Kenmerken van de bandwegers van klasse 2*
- 5.2.2.1. Waarde van de totalisatie-afleeseenheid
De waarde van de totalisatie-afleeseenheid is:
- kleiner dan of gelijk aan een duizendste van de hoeveelheid die in een uur bij maximaal debiet kan worden getotaliseerd,
 - groter dan of gelijk aan een vijftwintigduizendste van deze hoeveelheid.
- 5.2.2.2. Waarde van de afleeseenheid van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting
Zonder de totalisatie-afleeseenheid te mogen overschrijden, is
- de waarde van de continue afleeseenheid ten hoogste gelijk aan een tienduizendste van de hoeveelheid die in een uur bij maximaal debiet kan worden getotaliseerd;
 - de waarde van de discontinue afleeseenheid ten hoogste gelijk aan een twintigduizendste van de hierboven omschreven hoeveelheid.
- 5.2.3. *Vorm van de afleeseenheden*
De waarde van de afleeseenheid moet van de vorm
 $1 \cdot 10^n$, $2 \cdot 10^n$, $5 \cdot 10^n$ zijn, waarbij de exponent n een positief of negatief geheel getal dan wel nul is.
De afleeseenheid van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting en die van de controle-totalisatie-aanwijsinrichting behoeven evenwel niet aan dit voorschrift te voldoen.
- 5.2.4. *Bandwegers met nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht*
Als het bandwegers betreft met een nulpunts-controle-inrichting zijn de voorschriften van de punten 5.2.1.2, 5.2.2.2 en 5.2.3 inzake de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting eveneens van toepassing op de controlewaarde.
- 5.2.5. *Minimaal debiet*
Het minimale debiet is gelijk aan 20 % van het maximale debiet.
6. WAARDE VAN DE MAXIMAAL TOELAATBARE FOUTEN
Wanneer de bandwegers bij onbelaste band correct op nul zijn gesteld, zijn de maximaal toelaatbare fouten in plus of in min gelijk aan de hierna vastgestelde waarden, voor iedere getotaliseerde massa van ten minste de minimumtotalisatie.
- 6.1. *Maximaal toelaatbare fouten bij eerste E.E.G.-ijk*
- 6.1.1. *Klasse 1*
0,5 % van de getotaliseerde hoeveelheid voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet.
- 6.1.2. *Klasse 2*
1 % van de getotaliseerde hoeveelheid voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet.

- 6.2. **Maximaal toelaatbare fouten in gebruik**
- 6.2.1. *Klasse 1*
1 % van de getotaliseerde hoeveelheid voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet.
- 6.2.2. *Klasse 2*
2 % van de getotaliseerde hoeveelheid voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet.
7. **TOEPASSINGSVOORWAARDEN VAN DE MAXIMAAL TOELAATBARE FOUTEN**
- 7.1. Wanneer de controle-totalisatie-aanwijsinrichting discontinu is, worden de maximaal toelaatbare fouten met een afleeseenheid van deze inrichting verhoogd.
- 7.2. Wanneer een weegwerktuig verscheidene totalisatie-aanwijsinrichtingen heeft, mogen de fouten in het weegresultaat van elke inrichting ten hoogste gelijk zijn aan de maximaal toelaatbare fouten.

Voor eenzelfde getotaliseerde hoeveelheid mag het verschil tussen twee weegresultaten ten hoogste gelijk zijn aan:
— een afleeseenheid van de discontinue aanwijsinrichting, wanneer het resultaten betreft van twee discontinue aanwijsinrichtingen;
— de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout, wanneer het resultaten van twee continue aanwijsinrichtingen betreft;
— de grootste van de volgende twee waarden:
— absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout,
— een discontinue afleeseenheid

wanneer het weegresultaten van een continue en een discontinue aanwijsinrichting betreft.
- 7.3. **Simulatieproeven**
- 7.3.1. *Maximaal toelaatbare fouten in plus en in min bij de simulatieproeven*
- 7.3.1.1. *Klasse 1*
Voor elk debiet tussen 5 % en 20 % van het maximale debiet:
0,07 % van de hoeveelheid die tijdens de duur van de proef bij maximaal debiet getotaliseerd zou zijn geweest.
Voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet:
0,35 % van de getotaliseerde hoeveelheid.
- 7.3.1.2. *Klasse 2*
Voor elk debiet tussen 5 % en 20 % van het maximale debiet:
0,14 % van de hoeveelheid die tijdens de duur van de proef bij maximaal debiet getotaliseerd zou zijn geweest.
Voor elk debiet tussen 20 % en 100 % van het maximale debiet:
0,7 % van de getotaliseerde hoeveelheid.
- 7.3.2. *Fout ten gevolge van de bandverplaatsingssimulator*
Bij de simulatie van de bandsnelheden vereist voor het onderzoek, mag de relatieve fout van de simulatie niet groter zijn dan 20 % van de maximaal toelaatbare fout op de getotaliseerde hoeveelheid. Deze fout is bij de maximaal toelaatbare fout inbegrepen.

7.3.3. *Vershil tussen twee weegresultaten verkregen ten gevolge van een wijziging van de bandsnelheid*

Voor elke wijziging van de snelheid van de bandverplaatsingssimulator overeenkomend met een wijziging tot plus of min 10 % van de door de fabrikant beoogde bandsnelheden, mag de wijziging van de relatieve fout van de bij de simulatie verkregen weegresultaten ten hoogste gelijk zijn aan 20 % van de in punt 7.3.1 bedoelde maximaal toelaatbare fout.

7.3.4. *Vershil tussen twee resultaten verkregen door wijziging van de plaats van een zelfde belasting*

Wanneer de plaats van een zelfde belasting wordt gewijzigd, rekening houdend met de aard van de lastdrager, mag het verschil tussen twee weegresultaten niet groter zijn dan de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout.

7.3.5. *Nulstelling*

Voor iedere voorlast die door de nulstelinrichting kan worden vereffend moeten de weegresultaten na nulstelling van de bandweger voldoen aan de maximaal toelaatbare fout op de getotaliseerde hoeveelheid.

7.3.6. *Beïnvloedingsfactoren*

7.3.6.1. *Temperatuur*

De bandwegers moeten aan de voorschriften betreffende de maximaal toelaatbare fouten voldoen bij elke nagenoeg constante temperatuur tussen -10°C en $+40^{\circ}\text{C}$ na voorafgaande nulstelling van de bandweger. Voor bijzondere toepassingen mogen de bandwegers echter andere dan de hierboven vermelde temperatuurintervallen hebben. In dat geval moet het interval ten minste 30°C zijn en bij de opschriften worden vermeld. Bij de proeven worden de temperaturen nagenoeg constant geacht indien de veranderingssnelheid ten hoogste 5°C per uur bedraagt.

Bij een variatie van 10°C en voor zover de veranderingssnelheid niet meer dan 5°C per uur bedraagt, moeten de bandwegers zodanig zijn uitgevoerd dat hun nulpuntsaanwijzingen of, als het bandwegers betreft met een nulpunts-controleinrichting met schakelgewicht, de controlewaarden, niet meer verschillen dan:

0,7 % in klasse 1,
0,14 % in klasse 2

van de hoeveelheid die tijdens de duur van de proef bij maximaal debiet zou zijn getotaliseerd.

7.3.6.2. *Invloed van de elektrische voeding*

De bandwegers moeten aan de voorschriften betreffende de maximaal toelaatbare fouten zonder tussentijdse nulstelling voldoen binnen de volgende variatiegrenzen van de elektrische voeding:

- van -15% tot $+10\%$ voor de nominale spanning,
- van -2% tot $+2\%$ voor de nominale frequentie.

7.3.6.3. *Andere beïnvloedingsfactoren*

Onder normale bedrijfsomstandigheden moeten de bandwegers wanneer zij de inwerking ondergaan van andere beïnvloedingsfactoren dan bedoeld in punt 7.3.6.1 en punt 7.3.6.2, welke voortvloeien uit de installatieomstandigheden (trillingen, atmosferische omstandigheden, enz.), voldoen aan de voorschriften betreffende de maximaal toelaatbare fouten.

7.3.7. *Metrologische eigenschappen*

7.3.7.1. *Bestendigheid*

Het verschil tussen twee willekeurige weegresultaten die worden verkregen door een zelfde belasting onder dezelfde omstandigheden op de lastdrager te plaatsen, mag niet groter zijn dan de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout.

7.3.7.2. Beweeglijkheid van de totalisatie-inrichting

Bij elk debiet gelegen tussen het minimale en het maximale debiet en voor twee belastingen waarvan het verschil gelijk is aan de maximaal toelaatbare fout op die belasting, moet het verschil tussen de weegresultaten ten minste gelijk zijn aan de helft van de berekende waarde die overeenstemt met het verschil tussen de belastingen.

7.3.7.3. Beweeglijkheid van het middel dat het nulpunt aanwijst

Bij proeven met een tijdsduur van drie minuten moet een duidelijk verschil waarneembaar zijn tussen de resultaten in onbelaste toestand en bij een over- of onderwicht dat gelijk is aan het volgende gedeelte van het maximale weegvermogen:

0,1 % voor bandwegers van klasse 1,
0,2 % voor bandwegers van klasse 2.

7.3.7.4. Stabiliteit van het nulpunt**7.3.7.4.1. Stabiliteit van het nulpunt over een korte periode**

Na vijf proeven met een tijdsduur van drie minuten in onbelaste toestand mag het verschil tussen het grootste en het kleinste verkregen resultaat niet groter zijn dan het hierna vermelde gedeelte van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid:

0,0025 % voor bandwegers van klasse 1,
0,005 % voor bandwegers van klasse 2.

7.3.7.4.2. Stabiliteit van het nulpunt over een langere periode

De herhaling van de proeven van punt 7.3.7.4.1 na drie uur onbelast bedrijf onder stabiele proefomstandigheden en zonder tussentijdse nulstelling moet tot resultaat hebben dat

- het verschil tussen de grootste en de kleinste van de verkregen resultaten de in punt 7.3.7.4.1 vastgestelde grenzen niet overschrijdt;
- het verschil tussen de grootste en de kleinste van alle verkregen resultaten (die van punt 7.3.7.4.1 en die van het eerste streepje van dit punt) het hierna vermelde gedeelte van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid niet overschrijdt:

0,0035 % voor bandwegers van klasse 1,
0,007 % voor bandwegers van klasse 2.

7.3.7.5. Hulp-totalisatie-aanwijsinrichtingen

Hulp-totalisatie-aanwijsinrichtingen:

- mogen de werking van de bandweger niet storen,
- moeten zodanig zijn vervaardigd dat hun aanwijzingen correct zijn.

7.3.7.6. Bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht

Voor bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht gelden de voorschriften van punt 7.3.7.3 en 7.3.7.4 ook bij de nulpuntscontrole. De maximaal toelaatbare afwijkingen van de controlewaarde worden aan de hand van die voorschriften berekend.

7.4. Proeven ter plaatse van opstelling

De maximaal toelaatbare fouten hebben betrekking op elke hoeveelheid van een produkt die ten minste gelijk is aan de minimumtotalisatie.

7.4.1. Bandverplaatsingsopnemer

De bandverplaatsingsopnemer moet zodanig zijn dat de aandrijving door de band vrijwel zonder slippen geschiedt.

7.4.2. *Controle-weegwerktuig*

Bij de proeven met het materiaal waarvoor de bandweger is bestemd, in deze bijlage „proeven met produkt” genoemd, moet de controle van de getotaliseerde hoeveelheid met het controleweegwerktuig kunnen worden verricht met een fout die ten hoogste gelijk is aan 20 % van de maximaal toelaatbare fout.

7.4.3. *Waarde van de minimumtotalisatie*

De minimumtotalisatie is ten minste gelijk aan de grootste van de volgende drie waarden:

- de na één bandomloop bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid,
- 2 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid of 200 totalisatie-afleeseenheden in klasse 1,
- 1 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid of 100 totalisatie-afleeseenheden in klasse 2.

7.4.4. *Metrologische eigenschappen***7.4.4.1. Variaties in de relatieve fouten**

Het verschil tussen de relatieve fouten van verscheidene weegresultaten verkregen in dezelfde omstandigheden bij vrijwel identieke debieten en bij nagenoeg gelijkwaardige hoeveelheden produkt, mag niet groter zijn dan de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout.

7.4.4.2. Maximaal toelaatbare fouten bij de nulpuntscontrole

Na een geheel aantal bandomlopen mag de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting geen grotere waarde vertonen dan de volgende tijdens de duur van de proef bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid:

- 0,1 % voor bandwegers van klasse 1,
- 0,2 % voor bandwegers van klasse 2.

7.4.4.3. Beweeglijkheid van het middel dat het nulpunt aanwijst

Bij proeven die overeenkomen met een geheel aantal bandomlopen gedurende ten hoogste drie minuten, moet er een duidelijk waarneembaar verschil zijn tussen de resultaten bij onbelaste band en die bij een over- of onderwicht dat gelijk is aan het volgende gedeelte van het maximale weegvermogen:

- 0,1 % voor bandwegers van klasse 1,
- 0,2 % voor bandwegers van klasse 2.

7.4.4.4. Stabiliteit van het nulpunt

Bij onbelast bedrijf mag na vijf proeven die overeenkomen met een geheel aantal bandomlopen voor een duur die zo dicht mogelijk de drie minuten benadert, het verschil tussen het grootste en het kleinste resultaat niet groter zijn dan het hierna vermelde gedeelte van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid:

- 0,0035 % voor bandwegers van klasse 1,
- 0,007 % voor bandwegers van klasse 2.

7.4.4.5. Bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht

Voor bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting gelden de voorschriften van de punten 7.4.4.2, 7.4.4.3 en 7.4.4.4 bij de nulpunts-controle. De maximaal toelaatbare afwijkingen van de controlewaarde worden aan de hand van die voorschriften berekend.

Bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met een schakelgewicht dat overeenkomt met 20 % van het maximale weegvermogen van de weegcel moeten bovendien in de nulstand aan de voorschriften van punt 7.4.4.2 voldoen.

7.5. Overzicht van de voornaamste metrologische voorschriften

	KLASSE 1	KLASSE 2
Waarde van de totalisatie-afleeseenheid (d_t of d_{td}) (zie 5.2)	$\frac{C_{\max}}{50\,000} \leq d_t \text{ of } d_{td} \leq \frac{C_{\max}}{2\,000}$	$\frac{C_{\max}}{25\,000} \leq d_t \text{ of } d_{td} \leq \frac{C_{\max}}{1\,000}$
Waarde van de afleeseenheid van de nulpunts- totalisatie-aanwijsinrichting (d_o) (zie 5.2)	continue aanwijzing $d_o \leq \frac{C_{\max}}{20\,000}$ discontinue aanwijzing $d_o \leq \frac{C_{\max}}{40\,000}$ en $d_o \leq d_t \text{ of } d_{td}$	continue aanwijzing $d_o \leq \frac{C_{\max}}{10\,000}$ discontinue aanwijzing $d_o \leq \frac{C_{\max}}{20\,000}$ en $d_o \leq d_t \text{ of } d_{td}$
Maximaal toelaatbare fouten (proeven met produkt) — eerste E.E.G.-ijk (zie 6.1) — in gebruik (zie 6.2)	0,5 % C 1 % C	1 % C 2 % C
Toepassingsvoorwaarden van de maximaal toe- laatbare fouten (zie 7) <i>Simulatie proeven</i> (zie 7.3)		
Maximaal toelaatbare fouten (zie 7.3.1) — voor $\frac{Q_{\max}}{20} \leq Q \leq \frac{Q_{\max}}{5}$ — voor $\frac{Q_{\max}}{5} \leq Q \leq Q_{\max}$	0,07 % $Q_{\max} \times t$ 0,35 % C	0,14 % $Q_{\max} \times t$ 0,7 % C
Temperatuur (zie 7.3.6.1) verandering van de nulpuntsaanwijzing voor een temperatuurverandering van 10° C	0,07 % $Q_{\max} \times t$	0,14 % $Q_{\max} \times t$
Beweglijkheid van het middel dat het nulpunt aanwijst (zie 7.3.7.3)	verschil tussen de proef in onbelaste toestand en de proef in belaste toestand	
	0,1 % Max	0,2 % Max
	moet duidelijk waarneembaar zijn	
Stabiliteit van het nulpunt (zie 7.3.7.4) — stabiliteit over een korte periode — stabiliteit over een langere periode	voor proeven met een tijdsduur van 3 minuten	
	verschil $\leq 0,0025\% C_{\max}$	verschil $\leq 0,005\% C_{\max}$
	verschil $\leq 0,0035\% C_{\max}$	verschil $\leq 0,007\% C_{\max}$
<i>Proeven ter plaatse van opstelling</i> (zie 7.4)		
Waarde van de minimumtotalisatie (zie 7.4.3)	≥ 1 bandomloop bij $Q_{\max}$ $\geq 2\% C_{\max}$ $\geq 200 d_t \text{ of } d_{td}$	≥ 1 bandomloop bij $Q_{\max}$ $\geq 1\% C_{\max}$ $\geq 100 d_t \text{ of } d_{td}$
Beweglijkheid van het middel dat het nulpunt aanwijst (zie 7.4.4.3)	verschil tussen de proef in onbelaste toestand en de proef in belaste toestand	
	0,1 % Max	0,2 % Max
	moet duidelijk waarneembaar zijn	
Stabiliteit van het nulpunt (zie 7.4.4.4) — stabiliteit (over een korte periode)	voor proeven die overeenkomen met een geheel aantal bandomlopen en een duur die de 3 minuten zo dicht mogelijk benadert	
	verschil $\leq 0,0035\% C_{\max}$	verschil $\leq 0,007\% C_{\max}$

C = getotaliseerde hoeveelheid

t = tijdsduur van de proef in uren

 $C_{\max}$ = in een uur getotaliseerde hoeveelheid bij maximaal debiet

HOOFDSTUK III

TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN

8. SAMENSTELLING

Bandwegers moeten bestaan uit:

- een bandtransporteur,
- een weegcel,
- een inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt,
- een totalisatie-inrichting,
- een hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting,
- een nulstelinrichting.

De nulstelinrichtingen van bandwegers moeten een van de hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting onderscheiden nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting of een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht hebben wanneer:

- de hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting alleen positieve waarden aanwijst of
- de waarde van de totalisatie-afleeseenheid groter is dan de voor klasse 1 in punt 5.2.1.2 en voor klasse 2 in punt 5.2.2.2 vastgestelde afleeseenheid van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting.

8.1. Betrouwbaarheid van de werking

8.1.1. *Voorkomen van frauduleus gebruik*

Bandwegers mogen niet zodanig zijn geconstrueerd dat frauduleus gebruik in de hand wordt gewerkt.

8.1.2. *Onmogelijkheid van toevallige ontregeling of bedrijfsstoring*

Zowel mechanische als elektro-mechanische bandwegers moeten zodanig zijn geconstrueerd dat er zich in het algemeen geen toevallige ontregeling of bedrijfsstoring kan voordoen, tenzij het effect van de ontregeling of de storing gemakkelijk te constateren is.

8.1.3. *Betrouwbaarheid in de bediening van bandwegers*

De bedieningsorganen van bandwegers moeten zodanig zijn uitgevoerd dat zij bij normaal gebruik niet kunnen blijven staan in andere standen dan door de constructie is bepaald, tenzij tijdens het bedienen iedere aanwijzing of afdruk onmogelijk is.

8.1.4. Op afstand geplaatste totalisatie-aanwijsinrichtingen moeten zijn voorzien van inrichtingen waardoor kan worden voldaan aan het bepaalde in punt 8.8 van deze bijlage.

8.2. Bandtransporteur

8.2.1. *Bandwegers met meewegende bandtransporteur*

De bandtransporteur moet stevig zijn gebouwd en een star geheel vormen. Wanneer het draagframe van de rollen is gebruikt als de enige lasthefboom van de weegcel, moet het startpunt van het produkt zich recht boven het draaipunt van deze hefboom bevinden.

8.2.2. *Bandweger met weegsectie*

De onderbouw van de bandtransporteur moet stevig zijn geconstrueerd. In een overlangse rechte doorsnede moet de rollenbaan een zodanig profiel hebben dat de band altijd op de weegrollen rust zodat juiste weegresultaten zijn gewaarborgd. De bandtransporteur moet zo nodig met een bandschraper zijn uitgerust, waarvan plaats en werking geen invloed mogen hebben op de weegresultaten.

8.2.3. *Bijzondere installatievoorwaarden*

Bandwegers moeten zodanig zijn uitgevoerd dat installatie van de rollenbaan, samenstelling en montage van de band of wijze van aanvoer van de produkten geen oorzaak kunnen zijn van fouten in het weegresultaat.

8.2.3.1. *Rollenbaan*

Indien nodig moet een doeltreffend beschermingssysteem tegen corrosie en vervuiling worden aangebracht.

De bovenste beschrijvende lijnen van de rollen van een zelfde groep moeten nagenoeg in hetzelfde vlak liggen.

De positie van de rollenbaan moet zodanig zijn dat het produkt niet kan verschuiven.

8.2.3.2. *Transportband*

8.2.3.2.1. *Lineïeke massa van de transportband*

De lineïeke massa van de band moet nagenoeg constant zijn. De lassen mogen geen storingen in de werking teweegbrengen.

8.2.3.2.2. *De band moet een zodanige snelheid en lengte hebben dat de nulpuntscontrole in ten hoogste drie minuten kan worden verricht.*

Indien door de band niet aan deze regel kan worden voldaan, moet de bandweger zijn uitgerust met een semi-automatische of een automatische nulstelinrichting.

8.2.3.2.3. *De bandsnelheid mag niet meer variëren dan 5 % ten opzichte van de snelheden waarvoor de bandweger is gebouwd.*

8.2.3.3. *Weeglengte*

Bandwegers moeten zodanig zijn gebouwd dat de weeglengte tijdens bedrijf ongewijzigd blijft.

Inrichtingen voor het wijzigen van de weeglengte moeten kunnen worden verzegeld.

8.2.3.4. *Bandspanning*

Op elk punt van de rollenbaan moet de spanning nagenoeg constant worden gehouden.

De spanning moet zodanig zijn dat de band onder normale bedrijfsomstandigheden nagenoeg niet op de aandrijftrommel kan slippen.

8.2.3.5. *Invloed van het produkt*

De aanvoer van het produkt op de transportband mag de weegresultaten niet storen.

8.3. *Weegcel*

8.3.1. *Algemeen*

De weegcel moet geschikt zijn voor haar gebruiksdoel. Indien nodig moet zij beschermd zijn tegen de gevolgen van toevallig optredende belastingen die het maximale weegvermogen overschrijden.

De constructie van de lastdrager moet zodanig zijn dat zij, ongeacht de wijze van aanvoer van het produkt, geen extra fouten teweegbrengt.

8.3.2. *Lastvereffeningsinrichting*

De lastvereffeningsinrichting moet zonder onderbreking werken van nul tot een belasting die ten minste gelijk is aan het maximale weegvermogen.

Met de weging mag pas worden begonnen wanneer de weegcel zich in de normale bedrijfssituatie bevindt.

8.4. Inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt

De bandverplaatsingsopnemer (punt 3.3.1.3.1) moet zodanig zijn ontworpen dat door slip geen onjuiste metingen worden verricht, ongeacht het feit of de band al dan niet belast is.

Wanneer het meetsignaal discontinu is, moet het overeenkomen met verplaatsingen van de band die ten hoogste gelijk zijn aan de weeglengte.

Wanneer het meetsignaal continu is, mag het niet worden vervangen door een signaal dat onafhankelijk is van de transportband behalve bij controle of afstelling.

8.5. Totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen

8.5.1. *Kwaliteit van de aanwijzing*

Totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen moeten de weegresultaten betrouwbaar, gemakkelijk en duidelijk leesbaar weergeven door eenvoudige nevenschikking van de cijfers; zij moeten de naam of het symbool van de overeenkomstige eenheid van massa vermelden. Het op nul stellen van de hoofd-totalisatie-aanwijsinrichting mag niet mogelijk zijn.

8.5.2. *Waarde van de afleeseenheden van bandwegers met verscheidene totalisatie-aanwijs- of -afdrukinrichtingen*

De afleeseenheid van de continue totalisatie-aanwijsinrichting(en) van een zelfde bandweger mag niet kleiner zijn dan tweemaal de afleeseenheid van de discontinue totalisatie-aanwijsinrichting(en).

Discontinue totalisatie-aanwijs- of -afdrukinrichtingen van een zelfde bandweger moeten dezelfde afleeseenheid hebben.

8.5.3. *Vorm van de discontinue weegresultaten*

De door de discontinue totalisatie-aanwijsinrichtingen geleverde weegresultaten mogen alleen de vorm hebben van op een rij geplaatste cijfers.

8.5.4. *Beveiliging van de aanwijzing*

De verkregen weegresultaten mogen bijvoorbeeld door het ongewild stoppen van de band of door het uitvallen van de elektrische voeding niet worden veranderd.

8.5.5. *Aanwijsbereik*

Met de hoofd-totalisatie-aanwijsinrichtingen moet het mogelijk zijn een waarde af te lezen die ten minste gelijk is aan de in tien uur bij maximaal debiet gewogen hoeveelheid produkt.

8.5.6. *Hulp-totalisatie-aanwijsinrichtingen*

De afleeseenheid van een hulp-totalisatie-aanwijsinrichting moet minstens gelijk zijn aan 10 maal de afleeseenheid die op de opschriftenplaat is vermeld. Het sub 5.2 bepaalde is hierop niet van toepassing.

8.5.7. *Koppeling van de totalisatie-aanwijsinrichtingen*

De totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen die uitsluitend positieve waarden weergeven, moeten bij onbelast draaiende band worden ontkoppeld.

Het ontkoppelen en koppelen van de totalisatie-inrichting moet worden uitgevoerd door de bandweger zelf en door de belasting worden teweeggebracht.

Totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen die positieve waarden en negatieve waarden weergeven, moeten ook bij onbelast draaiende band zijn gekoppeld en

zodanig zijn geconstrueerd dat het weegresultaat niet door trillingen kan worden gewijzigd.

De controle-totalisatie-aanwijsinrichting mag slechts bij het onderzoek in werking worden gesteld.

8.5.8. *Controle-totalisatie-aanwijsinrichting*

Indien de waarde van de afleeseenheid van de hoofdtotalisatie-aanwijsinrichting groter is dan

- 0,1 % van de waarde van de minimumtotalisatie voor klasse 1,
- 0,2 % van de waarde van de minimumtotalisatie voor klasse 2

moet de bandweger zijn voorzien van een afzonderlijke controletotalisatie-aanwijsinrichting waarvan de afleeseenheid ten hoogste gelijk is aan bovenstaande waarden.

8.6. *Nulstelinrichting*

Het op de lastdrager werkzame gewicht van de onbelast draaiende band moet kunnen worden vereffend.

8.6.1. *Niet-automatische nulstelinrichting*

Wanneer de instelling van deze inrichting traploos en met de hand geschiedt, mag een verstelling van het bedieningsorgaan over 10 mm indien deze langs een rechte lijn wordt verplaatst, of over een halve omwenteling indien deze draaibaar is, per uur geen groter effect hebben dan:

- 0,1 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 1,
- 0,2 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 2.

Wanneer de instelling van de inrichting trapsgewijs en met de hand geschiedt, mag het effect per uur van de waarde van de stap van het bedieningsorgaan ten hoogste gelijk zijn aan:

- 0,01 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 1,
- 0,02 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 2.

De richting van de eventueel aan te brengen correctie moet gemakkelijk te bepalen zijn.

8.6.2. *Semi-automatische of automatische nulstelinrichting*

Semi-automatische of automatische nulstelinrichtingen moeten zodanig zijn uitgevoerd dat:

- de nulstelling plaatsvindt na een geheel aantal bandomlopen,
- het einde van de nulstelling wordt gesignaleerd,
- de grenzen van hun werktraject worden gesignaleerd.

Nadat zij hebben gefunctioneerd, mag de nulpuntsfout per uur niet groter zijn dan:

- 0,1 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 1,
- 0,2 % van de in een uur bij maximaal debiet getotaliseerde hoeveelheid voor bandwegers van klasse 2.

Automatische nulstelinrichtingen moeten tijdens het onderzoek zijn uitgeschakeld.

8.6.3. *Nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht*

De nulpunts-controle-inrichting functioneert in hoofdzaak door middel van een schakelgewicht dat op de weegcel wordt geplaatst of elektrisch wordt gesimuleerd.

De inrichting moet voldoen aan de volgende voorschriften:

- het gewicht moet door een geschikt mechanisme steeds op dezelfde manier worden ingeschakeld,
- het inschakelen van het gewicht mag alleen bij onbelast draaiende band mogelijk zijn,
- het gewicht moet stofvrij worden gehouden,
- de nulpuntscontrole moet steeds volgens dezelfde procedure plaatsvinden,
- de nulpuntscontrole moet na een vooraf vastgesteld aantal gehele bandomlopen automatisch worden beëindigd,
- aan het einde van de nulpuntscontrole moet een controlewaarde aangewezen worden die afhankelijk is van de grootte van het schakelgewicht en het aantal bandomlopen.

8.6.4. *Bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht*

Bandwegers met totalisatie-aanwijsinrichtingen die uitsluitend positieve waarden aanwijzen, moeten zijn uitgerust met een nulpunts-controle-inrichting als omschreven sub 8.6.3. Het schakelgewicht moet gelijk zijn aan 5 % van het maximale weegvermogen van de weegcel.

Bandwegers met totalisatie-aanwijsinrichtingen die positieve en negatieve waarden aanwijzen, mogen zijn uitgerust met een nulpunts-controle-inrichting als bedoeld sub 8.6.3. Het schakelgewicht moet gelijk zijn aan 5 % of 20 % van het maximale weegvermogen van de weegcel.

8.7. **Nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting**

De nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting mag in geen geval een storende invloed op de resultaten van de totalisatie-aanwijsinrichting uitoefenen.

8.8. **Overschrijding van het maximale weegvermogen van de weegcel en het maximale debiet en onderschrijding van het minimale debiet**

Op geschikte wijze moet worden gesignaleerd dat de waarden van het maximale debiet of het maximale weegvermogen worden overschreden, dan wel dat de waarde van het minimale debiet niet wordt bereikt.

8.9. **Neveninrichtingen**

De neveninrichtingen mogen de weegresultaten niet beïnvloeden.

8.10. **Verzegeling**

Onderdelen van de bandwegers waarvan het demonteren of het afstellen van invloed is op de metrologische eigenschappen moeten kunnen worden verzegeld overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in het certificaat van de E.E.G.-modelgoedkeuring.

9. **OPSCHRIFTENPLATEN EN STEMPELKOMMEN**

Op bandwegers moeten in onderstaande volgorde voor zover van toepassing de volgende vermeldingen staan:

9.1. **Verplichte fundamentele vermeldingen, uitdrukkelijk in de taal (talen) van het land van bestemming**

9.1.1. Identificatie van de fabrikant

9.1.2. Identificatie van de importeur (voor ingevoerde bandwegers)

9.1.3. Benaming van de bandweger

9.1.4. Type en fabrieksnummer van de bandweger

9.1.5. Benaming van het te wegen produkt (de te wegen produkten)

- 9.1.6. Minimumtotalisatie ... kg of t.
- 9.1.7. Aantal weegcycli per uur (bij bandwegers die door middel van optelling werken).
- 9.1.8. Het opschrift: „de bandweger moet ten minste één maal per drie uur op nul worden gesteld. De nulcontrole moet ten minste bandomlopen duren” (Het aantal bandomlopen van de nulcontrole zal in overeenstemming met punt 7.4.4.4 in de E.E.G.-modelgoedkeuring worden vastgelegd.).
- 9.2. **Basisopschriften in code**
- 9.2.1. *Steeds verplicht:*
- E.E.G.-modelgoedkeuringsteken
 - vermelding van de nauwkeurigheidsklasse in de vorm

1

 of

2

 - totalisatie-afleseenheid bij continue aanwijzing in de vorm $d_t =$
 - totalisatie-afleseenheid bij discontinue aanwijzing in de vorm $d_{td} =$
 - maximaal weegvermogen in de vorm Max ...
 - maximaal debiet in de vorm $Q_{\max}$...
 - minimaal debiet in de vorm $Q_{\min}$...
 - nominale snelheid van de band in de vorm $v = \dots$ m/s
 - weeglengte in de vorm $L = \dots$ m
 - identificatieteken op onderdelen die niet rechtstreeks op het basisframe van de bandweger zijn bevestigd.
- 9.2.2. *Verplicht voor zover van toepassing:*
- afleseenheid van de nulpunts-totalisatie-aanwijsinrichting in de vorm $d_o =$
 - controlewaarde met de overeenkomstig punt 7.4.4.2 maximaal toelaatbare fout (voor bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht).
- 9.3. **Aanvullende vermeldingen**
- Naar gelang van de bijzondere gebruiksbestemming van de bandweger kunnen één of meer aanvullende opschriften worden geëist bij de E.E.G.-modelgoedkeuring door de metrologische dienst die deze goedkeuring verleent.
- 9.4. **Uitvoering van de opschriften**
- De opschriften moeten onuitwisbaar zijn. Zij moeten zodanige afmetingen en een zodanige vorm hebben en zo duidelijk zijn dat zij onder normale gebruiksomstandigheden van de bandwegers gemakkelijk leesbaar zijn.
- Zij moeten op een duidelijk zichtbare plaats van de bandweger zijn samengebracht op een opschriftenplaat die bevestigd is in de nabijheid van de aanwijsinrichting dan wel rechtstreeks op de aanwijsinrichting.
- De opschriftendrager moet kunnen worden verzegeld.
- 9.5. **Stempelmogelijkheid**
- De opschriftenplaat mag een kleine stempelprop bevatten. Indien zij geen stempelprop bevat, moet in de nabijheid ervan een daartoe dienende stempelkom zijn aangebracht.

HOOFDSTUK IV

KEURINGEN

De E.E.G.-modelgoedkeuring van bandwegers, alsmede de eerste E.E.G.-ijk van bandwegers worden verricht overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn nr. 71/316/EEG. Enkele van deze voorschriften worden in dit hoofdstuk nader aangegeven.

10. *E.E.G.-MODELGOEDKEURING*

10. 1. *Aanvraag om E.E.G.-modelgoedkeuring*

De aanvraag om E.E.G.-modelgoedkeuring moet met name de volgende speciale gegevens en documenten omvatten:

10.1.1. *Metrologische kenmerken*

10.1.1.1. Opschriften zoals omschreven in bovenstaand punt 9.

10.1.1.2. Bijzondere kenmerken van de weegcel.

10.1.2. *Beschrijvende documenten*

- samenstellingstekening of -schets,
- eventueel foto's, tekeningen of maquettes van in metrologisch opzicht belangrijke onderdelen,
- principeschema en beschrijving waaruit de werking van de bandweger duidelijk blijkt.

10.2. *Onderzoek voor de E.E.G.-modelgoedkeuring*

10.2.1. *Simulatieproeven*

Deze proeven worden verricht op de bandweger met of zonder de bijbehorende bandtransporteur.

Bij dit onderzoek moet men met name het effect kunnen beoordelen van de beïnvloedingsfactoren (temperatuur, spanning, frequentie enz.) waaraan de bandweger bij de normale bedrijfsomstandigheden kan blootstaan, welk effect zonodig voor iedere beïnvloedingsfactor afzonderlijk wordt onderzocht.

De bandwegers moeten voldoen aan alle voorschriften van punt 7.3.

10.2.2. *Proeven in de normale bedrijfssituatie*

Deze proeven omvatten met name de proeven met produkt die moeten worden verricht met een hoeveelheid produkt die ten minste gelijk is aan de minimum-totalisatie en bij debieten gelegen tussen het minimale en het maximale debiet.

De bandwegers moeten voldoen aan alle voorschriften van punt 7.4.

11. *EERSTE E.E.G.-IJK*

De eerste E.E.G.-ijk van bandwegers geschiedt in twee fasen.

11.1. *Eerste fase*

De eerste fase omvat de volgende verrichtingen:

- nagaan of de bandweger met het goedgekeurde model overeenstemt en onderzoek van de verschillende mechanische onderdelen,
- onderzoek naar het totaliseren door het simuleren van bandverplaatsing overeenkomstig het bepaalde sub 7.3.1, 7.3.3, 7.3.4, 7.3.5, 7.3.7, met uitzondering van punt 7.3.7.4.2.

Wanneer het een bandweger met meewegende bandtransporteur (3.2.2.2) betreft, worden de proeven op de volledige bandweger verricht.

Wanneer het een bankweger met weegsectie (3.2.2.1) betreft, worden de proeven op de bandweger zonder de bandtransporteur en met behulp van een bandverplaatsingssimulator verricht.

Uitgaande van de waarde van de gebruikte werkstandaarden moeten de proeven een duidelijk beeld van de totalisatie tonen, dat wil zeggen de getotaliseerde massa en hetzij het aantal cycli, hetzij het getal dat de fictief afgelegde bandlengte weergeeft.

11.2. **Tweede fase**

Het onderzoek ter plaatse van opstelling moet als volgt geschieden:

11.2.1. *Middelen voor het onderzoek*

Het onderzoek ter plaatse van opstelling moet betrouwbaar en gemakkelijk met het te wegen produkt of de te wegen produkten kunnen worden uitgevoerd. De opstelling der bandwegers moet zodanig zijn dat deze zonder verstoring van de normale werking kunnen worden geijkt.

Een controle-weegwerktuig overeenkomstig punt 7.4.2 moet blijvend ter beschikking staan in de nabijheid van de te onderzoeken bandweger(s) en de opslag en het transport moeten zodanig zijn, dat ieder verlies van produkt wordt voorkomen.

11.2.2. *Controle op het slippen van de bandverplaatsingsopnemer*

Het slippen van de bandverplaatsingsopnemer moet worden gemeten indien er vrees voor slippen bestaat.

11.2.3. *Controle van de nulstelling*

Deze controle wordt op een geheel aantal omlopen van de band betrokken met inachtneming van het bepaalde in punt 7.4.4.2 en 7.4.4.5.

11.2.4. *Stabiliteit van het nulpunt*

Bij proeven ter plaatse van opstelling moet de stabiliteit van het nulpunt voldoen aan de voorschriften van punt 7.4.4.4.

Bandwegers met een nulpunts-controle-inrichting met schakelgewicht dienen achtereenvolgens ten minste 5-maal te worden getest. De afwijkingen van de controlewaarden die daarbij worden vastgesteld, moeten minder bedragen dan de waarde die krachtens punt 7.4.4.4 wordt berekend.

11.2.5. *Proeven met produkt*

Deze proeven moeten in de normale bedrijfssituatie ten minste op 2 debieten betrekking hebben, welke zijn gelegen tussen het maximale en het minimale debiet. Deze proeven moeten worden verricht met een hoeveelheid produkt die ten minste gelijk is aan de minimumtotalisatie.

De massa van het produkt wordt gecontroleerd voordat of nadat het de bandweger is gepasseerd.

HOOFDSTUK V

AANBEVOLEN VOORSCHRIFTEN VAN PRAKTISCHE AARD

12. **CONSTRUCTIEVOORSCHRIFTEN**

Bandwegers die aan de onderstaande voorschriften voldoen, worden geacht te beantwoorden aan de overeenkomstige punten van bovenstaande hoofdstukken.

12.1. Bijzondere opstellingsvoorwaarden

Bandwegers moeten aan de volgende opstellingsvoorwaarden voldoen:

12.1.1. Rollenbaan

De beschrijvende lijnen van de rollen of de groepen van rollen die de rollenbaan vormen, moeten voor elke groep rollen parallel zijn. De rollen in de onmiddellijke nabijheid van de eindtrommels behoeven eventueel niet aan dit voorschrift te voldoen. De helling van de as van de zijrollen ten opzichte van de as van de middenrollen mag ten hoogste gelijk zijn aan 20° voor bandwegers van klasse 1 en 30° voor die van klasse 2.

De helling van de overlangse rechte doorsnede van het vlak van de bovenste beschrijvende lijnen van de rollen mag niet meer dan 10 % voor klasse 1 en 20 % voor klasse 2 bedragen, op voorwaarde dat het produkt niet kan verschuiven.

Op de bandwegers van klasse 1 moeten de weegrollen en de draagrollen onmiddellijk voor en achter de weegsectie op kogellagers of gelijksoortige inrichtingen zijn gemonteerd; deze rollen moeten zodanig zijn uitgelijnd dat de afwijking bij een gegeven belasting, bijvoorbeeld ongeveer de helft van de maximale belasting, niet meer dan 0,3 mm bedraagt, terwijl de excentriciteit niet meer dan 0,2 mm mag bedragen.

12.1.2. Transportband**12.1.2.1. Lassen**

De band moet uit één deel bestaan of uit twee delen met dezelfde eigenschappen. De las of lassen moeten schuin zijn aangebracht zonder dat de scherpe hoek van de las met de zijkant van de band meer dan 45° bedraagt.

12.1.2.2. Lengten

De uitgerolde lengte van de transportband mag niet groter zijn dan de kleinste van de volgende twee waarden:

- de verplaatsing van een punt van de band bij de kleinste nominale snelheid gedurende anderhalve minuut,
- 100 m.

12.1.3. Invloed van het produkt

De afstand tussen de weegsectie en het stortpunt moet twee tot vijf keer de afstand bedragen die door een punt van de band in een seconde wordt afgelegd bij maximale bandsnelheid.

12.2. Inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt

De lengte van de bandverplaatsing of de bandsnelheid moeten op de binnenkant van de band worden gemeten.

Bij integrerende bandwegers moet de inrichting die de verplaatsing van de band overbrengt kunnen worden uitgerust met een inrichting voor de telling van het aantal omwentelingen of fracties van omwentelingen van de bandverplaatsingsopnemer.

12.3. Aanwijsinrichtingen voor het debiet of de momentane belasting

De gedeelten van de schaalverdeling van aanwijsinrichtingen voor de momentane belasting en voor het debiet, overeenkomend met waarden welke niet zijn gelegen tussen het minimale en het maximale debiet, moeten zich onderscheiden van de rest van de schaalverdeling.

Deze aanwijsinrichtingen mogen door een registreerapparaat worden aangevuld of vervangen, mits dit toestel niet van invloed is op de resultaten.

Indien de aanwijsinrichting voor de momentane belasting tevens als debietaanwijsinrichting functioneert moet daarop het volgende vermeld staan:

„Debiet geldig bij een bandsnelheid van m/s”.

12.4. **Totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen**

Totalisatie-aanwijs- en -afdrukinrichtingen die uitsluitend positieve waarden van de band registreren, moeten uiterlijk wanneer het debiet gelijk is aan 5 % van het maximale debiet worden aangekoppeld.
